

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
10 лютого 2014 р., понеділок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Партія регіонів скликає народних депутатів до Києва на 13-14 лютого**
«Львівська газета»3
- «Позачергове засідання парламенту може відбутися в четвер або п'ятницю. Швидше за все, нас збирають для голосування за прем'єра. Депутати Партії регіонів отримали SMS з інформацією про те, що ми маємо бути присутніми в Києві в ці дні для взяття участі в засіданні Верховної Ради», – заявив співрозмовник видання.
- Измените, подвиньтесь** *Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Украина)*3
- В конце минувшей недели лидеры депутатских фракций обменялись своими предложениями к законопроекту об изменении Конституции. В ходе их подготовки выяснилось, что у фракций "Батьківщина" и УДАР не совпадает мнение по ряду значимых статей документа. В частности, по вопросу усиления полномочий парламента и правительства, а также формирования местных органов власти.
- К законам подошли с душой** *Юлия Рябчун, "КоммерсантЪ" (Украина)*5
- В повестку дня IV сессии VII созыва Верховная Рада включила 34 законопроекта, касающиеся церковных отношений и общественной морали. В частности, это законопроекты о работе капелланов, признании дипломов и ученых степеней, выдаваемых духовными учебными заведениями. Представители церкви, впрочем, считают, что более важным было бы принятие концепции государственно-церковных отношений.
- Знову запахло «мешковщиной»** **Знову запахло «мешковщиной»** *Іван Капсамун, "День"*6
- Нарешті. Чотири дні знадобилося Службі безпеки України, щоб відреагувати на заяви кримських парламентарів щодо намірів шукати захисту автономії в Росії. Начальник Головного слідчого управління СБУ М.Ленко 8 лютого повідомив громадськість про відкриття Службою безпеки кримінального впровадження щодо підготовки до вчинення посягання на територіальну цілісність України.
- Андрій Парубій: «Від подій на Майдані залежить політична карта Європи»**
«Вечерние Вести»10
- "Ми розуміємо, що для Росії дуже вигідне жорстке протистояння в Україні — аж до розв'язання громадянської війни. Це їхній сценарій. І нещодавнє рішення кримського парламенту — це дзвіночок із Кремля щодо розколу країни".
- Вхідний отвір** *Сергій Рахманін, «Дзеркало тижня. Україна»*13
- Країна відвикла від "безплатних протестів". Готовність значної кількості зовсім різних людей жертвувати комфортом, заробітком, кар'єрою, здоров'ям і навіть життям здивувала і в певний момент налякала не тільки властителів, а й верховних борців із режимом. Як-не-як, одним салом мазані.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Павло Різаненко: «Зараз пряник залишився тільки для Сім'ї» *Главком*.....15

Член парламентського бюджетного комітету, «ударівець» П.Різаненко вважає, що уряд вирішує фінансові проблеми елементарно – друкуючи грошову масу. Парламентар називає конкретні цифри кинуті на ринок готівки і переконує: ця влада обрала найгірший з можливих сценаріїв...

Гра з нульовою сумою. Замість підсумків тижня *Українська правда*.....20

Депутати у своїх рішеннях лише так чи інакше ретранслюють відсутність домовленостей в інших центрах впливу й пролонгують протистояння. Переформатування умовної більшості є скоріше бажаним, але не дійсним сценарієм найближчих тижнів. Сьогодні поки це гра з нульовою сумою.

БЛОГИ

Андрій Шевченко: "Про "регіоналів", Тігіпка і "Демплатформу" *pravda.com.ua*.....22

Судячи з моєї інформації, у фракції ПР сформувалася група, яка готова діяти врозріз із генеральною лінією Януковича-Медведчука. Ідеться про щонайменше 30 депутатів, які готові голосувати "інакше" – по совісті і по здоровому глузду. Лідером цієї групи називають С.Тігіпка.

Віктор Балога: «Конституційна писанина. Опозиціє, зупинись!» *glavkom*.....23

Коли лідери опозиції мають відразу два варіанти внесення змін до Конституції, це говорить лише про одне - їх шанси змінити систему влади дорівнюють нулю. З такими підходами вони не лише приймають правила гри, які нав'язує влада.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Цього тижня у Верховній Раді очікували голосування за нового Прем'єра *ICTV, Факти тижня*23**Інтернет-спільнота: чи збігаються слово і діло в народних обранців *"Студія "1+1", ТСН-Тиждень*.....27****Україну покидають лідери радикально настроєних протестуючих *Интер, Подробности недели*28****На этой неделе в Верховной Раде открыли четвертую сессию *ТРК "Украина", События*31****На центральних вулицях Києва триває перемир'я: головні бої точаться у Верховній Раді *УТ-1, Підсумки дня*34****Андрій Парубій: «Буде створено всеукраїнську структуру самооборони» *UBR, Моменти тижня*.....35****Ігор Єремєєв: «Влада відстає на 60-70 днів!» *Радіо Свобода, Ваша Свобода*.....36**

Партія регіонів скликає народних депутатів до Києва на 13-14 лютого
 «Львівська газета»

Партія регіонів скликає своїх нардепів до Києва на 13-14 лютого. Про це повідомляє «РБК-Україна» з посиланням на джерело в ПР.

«Позачергове засідання парламенту може відбутися в четвер або п'ятницю. Швидше за все, нас збирають для голосування за прем'єра. Депутати Партії регіонів отримали SMS з інформацією про те, що ми маємо бути присутніми в Києві в ці дні для взяття участі в засіданні Верховної Ради», – заявив співрозмовник видання.

Нагадаємо, раніше голова Верховної Ради Володимир Рибак не виключив проведення позачергового засідання цього тижня, якщо буде підготовлено зміни до Конституції.

Наразі єдиного проекту змін до Конституції немає. Опозиція представила свій документ. Однак у Партії регіонів наполягають на створенні спеціальної комісії за участі представників усіх фракцій для підготовки спільного проекту.

Заступник голови фракції Партії регіонів Володимир Олійник повідомив, що засідання можливо тільки в разі, якщо на четвер-п'ятницю лідери фракцій підготують остаточний проект.

«Проведення такої зустрічі лідерів фракцій сьогодні я не можу підтвердити. Сторонам буде дуже складно домовитися про підготовку такого документа», – зазначив він.

<http://www.gazeta.lviv.ua/news/2014/02/10/22840>

Измените, подвиньтесь

Ольга Куришко, "Коммерсантъ" (Украина)

В распоряжении "Ъ" оказалась сравнительная таблица поправок к законопроекту о внесении изменений в Конституцию, подготовленная фракциями "Батькивщина" и УДАР. Главные новшества документа касаются IV-XII разделов Конституции в части перераспределения полномочий между органами государственной власти.

Напомним, в минувший четверг в Верховной Раде была создана неформальная рабочая группа по подготовке совместного законопроекта по изменению Конституции. В оппозиции настаивают на возвращении основного закона в редакции 2004 года, который существенно ограничивает полномочия президента в пользу парламента и правительства.

Анализ документа показал, что мнения оппозиции по ряду статей разделились. В целом предложения фракции "Батькивщина" существенно расширяют полномочия Верховной рады, а фракции УДАР — правительства. "В Верховной Раде на основании согласованных политических позиций формируется парламентская коалиция, в которую входит большинство народных депутатов от конституционного состава Верховной Рады", — сказано в поправках к Конституции от фракции "Батькивщина". Именно коалицию предложено наделить правом подавать президенту предложения по кандидатуре премьер-министра и членов правительства.

В предложениях фракции УДАР отсутствует упоминание о парламентской коалиции, а кандидатуру премьера подает в Верховную Раду президент "после консультаций с парламентскими фракциями". В свою очередь кандидат на должность премьера еще до голосования должен будет подать Раде состав своего Кабинета и программу деятельности правительства. Во фракции УДАР нашли способ, как избежать кризиса в случае отказа Верховной Рады назначить кандидатуру премьера. Согласно проекту поправок к Конституции, если в Раде не хватило голосов, в течение трех дней "путем рейтингового голосования" свои кандидатуры подают депутатские фракции. В случае повторного отказа парламента кандидатуру премьера подает президент без консультаций с депутатами. "Вотум доверия в таком случае считается принятым, если за него проголосовало большинство народных

депутатов, присутствующих на заседании (при условии присутствия в зале более 226 человек)", — сказано в предложениях фракции УДАР.

Во фракции УДАР предлагают изменить процедуру подачи законопроектов. "Право законодательной инициативы в Верховной Раде принадлежит президенту, не менее чем 15 народным депутатам и Кабинету министров", — говорится в предложениях к ст. 93 основного закона. В действующей Конституции нет каких-либо ограничений на этот счет. "Сейчас народные депутаты гонятся за количеством законопроектов, вносят очень много технических законопроектов или документов, которые никогда не будут приняты. Эта норма повысит шансы на принятие законов еще на этапе регистрации", — заявил народный депутат Павел Розенко (УДАР).

Существенная часть поправок оппозиции касается V раздела Конституции — "Президент Украины". УДАР предлагает изъять из основного закона норму об обязательном проживании кандидата в президенты на территории Украины в течение десяти лет до дня выборов. "Президентом Украины может быть избран гражданин, который достиг 35 лет, имеет право голоса, пребывает в гражданстве Украины на протяжении последних десяти перед днем выборов лет и владеет государственным языком", — отмечают авторы поправок. Соратники Виталия Кличко отрицают, что эта норма написана специально под их лидера, которого, как опасаются в партии, могут не допустить к выборам из-за наличия вида на жительство в Германии. "Преданность государству не исчисляется в днях проживания в стране! Нынешняя норма дает повод для спекуляций, чтобы не допустить участия в выборах некоторых кандидатов", — отметил Павел Розенко.

В оппозиции также предлагают существенно упростить процедуру импичмента президента. Согласно поданным предложениям, отставку главы государства могут инициировать 150 депутатов ("Батькивщина") или 226 депутатов (УДАР). После этого в парламенте должна быть создана временная специальная комиссия. Решение об импичменте принимают 300 депутатов при наличии выводов Конституционного Суда (предложение УДАРа) или временной специальной комиссии (предложение "Батькивщины").

Мнение о том, кто будет исполнять обязанности президента в случае отставки или смерти, у авторов поправок разделились. В "Батькивщине" предлагают возложить обязанности Главы государства на Председателя Верховной Рады. В УДАРе настаивают на сохранении действующей системы — когда обязанности Президента исполняет Премьер-министр. "Функции президента сейчас — это классическая исполнительная власть, следующий за ним по рангу — это премьер, тогда как спикер — это народный депутат, который ведет заседания", — отмечают в УДАРе. "Парламент избирает народ на прямых выборах, а правительство формируется коалицией — сама концепция изменений Конституции состоит в усилении функций Верховной Рады", — сказал Владимир Бондаренко ("Батькивщина").

При этом в "Батькивщине" и УДАРе согласны с тем, что пост главы государства один и тот же человек не должен занимать более двух раз. В действующей Конституции нельзя быть президентом Украины "более двух раз подряд".

То, что в УДАРе выступают за усиление исполнительной ветви власти, подтверждается рядом поправок. Так, предлагается наделить правительство по представлению премьера правом назначать глав местных государственных администраций (изменения в ст. 116 Конституции). Как известно, по действующей Конституции руководителей администраций назначает президент. В то же время в "Батькивщине" предлагают вообще ликвидировать администрации, передав их полномочия исполкомам местных советов.

Во фракции "Батькивщина" назвали разногласия в поправках к Конституции незначительными. "Это все вопрос не сегодняшнего и не завтрашнего дня. Сейчас все понимают, что Раде нужно принять акт о возвращении Конституции 2004 года и жить по несовершенному, но компромиссному документу", — сказал Владимир Бондаренко. В руководстве фракции УДАР опасаются, что союзники из "Батькивщины" отвергнут их поправки. "Если это произойдет, мы будем отстаивать наши предложения самостоятельно", — сказал один из соратников Виталия Кличко.

Работа над предложениями к законопроекту об изменении Конституции продолжится в понедельник и вторник. В среду документ, согласованный всеми фракциями, будет направлен в парламентский комитет по вопросам государственного строительства и местного самоуправления. Ранее Председатель Верховной Рады Владимир Рыбак сообщил, что его принятие в первом чтении возможно на внеочередном заседании парламента. Однако, как выяснил, в Партии регионов не собираются выносить документ на рассмотрение в сессионном зале. Согласно плану работы над законопроектом, после согласования его планируется направить на экспертизу в Венецианскую комиссию. "Экспертиза займет не меньше полугода, это будет сделано, чтобы отложить дело в долгий ящик", — отметили во фракции УДАР.

<http://www.kommersant.ua/doc/2404418>

К законам подошли с душой

Юлия Рябчун, "КоммерсантЪ" (Украина)

Верховная Рада приняла постановление о повестке дня IV сессии VII созыва. Сессия продлится до июля. На ней планируется рассмотреть почти 1,5 тыс. законопроектов, из которых 34 касаются религиозной тематики и общественной морали. В частности, два проекта о введении института капелланов разрешают неограниченное общение со священниками-капелланами военнослужащим в воинских частях и заключенным в местах лишения свободы. Сейчас доступ священника на режимные территории требует длительных согласований.

Секретарь Священного синода Украинской православной церкви Киевского патриархата архиепископ Евстратий (Зоря) отметил, что институт капелланства — это мировая практика. "Сейчас капелланство у нас существует де-факто, но его надо узаконить де-юре", — объяснил советник по вопросам церковно-государственных отношений председателя Украинской православной церкви Московского патриархата митрополита Владимира Юрий Решетников.

В повестку дня также включен законопроект N2051 о праве религиозных организаций создавать учебные заведения всех уровней аккредитации, где, помимо обычных предметов, будут преподаваться религиозные дисциплины. Народные депутаты рассмотрят и законопроект N2380-а о признании дипломов и ученых степеней, выдаваемых духовными учебными заведениями. "Сейчас с точки зрения государства я имею единственное образование — среднее, хотя я кандидат богословия и доцент академии со стажем преподавания в 11 лет", — отметил архиепископ Евстратий (Зоря).

В повестку сессии включены документы об упрощении проведения публичных богослужений, зарегистрированные в Раде после конфликта между Украинской грекокатолической церковью и Министерством культуры и о ликвидации Нацкомиссии по вопросам защиты общественной морали.

Впрочем, представители церквей и эксперты признают, что сейчас перед парламентом стоят более важные задачи. "Сначала необходимо принять важные концептуальные решения для преодоления кризиса в стране. Эти законопроекты не будут стоять в первых рядах, многие из них планировалось рассмотреть еще на прошлой сессии, но очередь так и не дошла", — рассказал Юрий Решетников.

В УПЦ КП выразили схожие сомнения. "По большому счету принятие отдельных законопроектов — это просто латание дыр. Действительно важным является утверждение концепции государственно-церковных отношений, которая обсуждается уже более десяти лет, но сейчас ее нет в перечне законопроектов", — заявил архиепископ Евстратий (Зоря).

Директор Религиозно-информационной службы Тарас Антошевский также сомневается, что данные документы будут приняты: "Вопросы признания дипломов или введения института капелланства не новы. Почему эти законопроекты не были приняты раньше? А сейчас Верховная Рада настолько себя дискредитировала, что доверия к ней нет. Любая инициатива от этих депутатов будет восприниматься как троянский конь".

<http://www.kommersant.ua/doc/2404349>

Знову запахло «мешковщиной» Знову запахло «мешковщиной» *Іван Капсамун, "День"*

Нарешті. Чотири дні знадобилося Службі безпеки України, щоб відреагувати на заяви кримських парламентарів щодо намірів шукати захисту автономії в Росії. Начальник Головного слідчого управління СБУ Максим Ленко 8 лютого повідомив громадськість про відкриття Службою безпеки кримінального впровадження щодо підготовки до вчинення посягання на територіальну цілісність України.

«За заявою народного депутата Івана Стойка («Батьківщина») було внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань відомості щодо вчинення злочину, передбаченого ст.15 і 110 КК України (підготовка до посягання на територіальну цілісність і недоторканність України). Кримінальне провадження через Генпрокуратуру доручено розслідування цього злочину слідчому відділу управління СБУ в Автономній республіці Крим», - сказав він.

Сама ж заява депутатів Верховної Ради АРК з'явилася 4 лютого.

«Пропоную включити до порядку денного: створення робочої групи щодо змін і доповнень у Конституцію АРК і Конституції України; проведення загальнокримського опитування громадської думки про статус Криму; прийняти звернення до Президента та законодавчих зборів РФ, виступити гарантом непорушності статусу автономії Криму, прав і свобод наших громадян», - заявив на засіданні Президії ВР АРК Володимир Кличников.

Після відповідної заяви реакція Києва мала бути миттєвою. Особливо після доповнень представника «Русского единства» Сергія Цекова: «Ми просто зобов'язані звернутися до Російської Федерації з урахуванням того, що Крим – це російська автономія, російська за національністю, культурою та мовою. Зрозуміло, що це багатонаціональна територія, але нашим захисником може бути тільки Російська Федерація».

Відповідні заяви кримських парламентарів можуть свідчити лише про те, що «російський сценарій», про який не перестають говорити останні місяці в Україні, схоже, отримує розвиток і окреслює конкретних виконавців. Голова Верховної Ради АРК Володимир Константинов одразу після оголошення заяв депутатами дав доручення секретаріату підготувати звернення до РФ, яке має розглядатися на сесії 19 лютого. Можливо, хоч і запізнена реакція Служби безпеки трохи остудить окремих політиків з Криму?

Тим часом, депутат Верховної Ради України від «Батьківщини» Андрій Сенченко має цікаву новину для кримського спікера. Останній, як відомо, виступає проти євроінтеграційного курсу України. «Скажу спеціально для Константинова, який постійно морочить голову кримчанам своїми нереальними схемами як-то відокремлення Криму чи федералізація України, що мені зателефонували представники української діаспори з Нідерландів, які знайшли там його нерухомість і бізнес, - каже Сенченко. - Вони мають намір пікетувати і вимагати від нідерландської влади інформації про походження цих коштів і про те, як вони були виведені з України. Запити від нідерландської правоохоронної системи на предмет того, наскільки це було законно і чи задекларовані ці доходи, чи отримані Константиновим ліцензії для інвестування за кордон і так далі».

За словами Сенченка, парламент Криму взагалі не має права вносити зміни в Конституцію автономії – для цього існує відповідна процедура. А щодо підготовки звернень до Росії, політик додає: «Здається, вони взагалі відірвалися від землі». Але одна справа, коли заяви про необхідність допомоги РФ звучать від окремих осіб і носять маргінальний характер, інша – коли ці питання піднімаються на рівні парламенту автономії. Колись за «захистом» до Росії зверталися місцеві влади Південної Осетії та Абхазії. Чим це завершилося для них і Грузії, всім відомо. Так, Україні не Грузія, але...

«Якщо людина робить таку заяву, тим більше якщо вона – представник законодавчої або виконавчої влади в Криму, то поза сумнівом має бути реакція, - одним з перших обурюється опозиційний депутат ВР України від «УДАРу», экс-глава СБУ Валентин Наливайченко. - Я розцінюю ці заяви як позицію людей, які ніколи не читали ні Конституції, ні законів України. СБУ і Генпрокуратура повинні дати оцінку таким заявам, і з нею не можна зволікати».

Згадані структури відреагували, але зі слів Максима Ленко стає зрозуміло, що фактично це є реакція СБУ на заяву народного депутата Стойка. А якби її не було? Генпрокуратура ж публічно взагалі й досі мовчить. Наш запит від 6 лютого й досі залишається без відповіді, не говорячи про численні дзвінки до керівника прес-служби, на які ніхто не відповідає.

Окрім згаданої заяви представника СБУ, ми маємо ще одну думку від цієї структури – радника голови Служби безпеки Олександра Белова. «Я чотири роки був головою української частини Комісії по Чорноморському флоту, тож я знаю Крим, працював із місцевими адміністраціями, особливо Севастопольською, знаю російських колег, - коментує він «Дню. - Те, що зараз відбувається в Криму – не дуже гарна ситуація. Ми повинні розібратися в наших справах самі».

Саме до самостійного рішення закликають і кримські татари. Після засідання президії ВР АРК голова Меджлісу Рефат Чубаров на своїй сторінці у Фейсбук зокрема написав: «Особливу спритність в прагненні протекторату Росії над Україною демонструють члени Президії Верховної Ради АРК, в монопартійність складу якого органічно вписалися також кілька представників колишнього потужного проросійського сепаратного руху в Криму початку 90-х років ХХ сторіччя. У світлі заяв про необхідність відкритого втручання Російської Федерації, особливу актуальність набувають пропозиції Меджлісу кримськотатарського народу про розпуск нинішнього складу Верховної Ради Криму і проведення дострокових виборів на основі нового виборчого закону про вибори депутатів ВР АРК, що передбачає гарантоване представництво корінного народу Криму в його складі».

З аналогічною заявою виступив і народний депутат ВР України від «Батьківщини» Микола Томенко: «Як відомо, нинішнє керівництво Верховної Ради АР Крим «прославилося» неодноразовими висловлюваннями проти української мови, історії, традицій та, власне, проти єдиної української держави». А щодо останніх заяв, політик наголошує, що ними «фактично розпочато політико-правову роботу щодо виходу Криму зі складу України». «Очевидно, що така позиція, з одного боку, – це робота для Генпрокуратури України, оскільки йдеться про порушення Конституції та законів. Крім того, Верховна Рада повинна невідкладно розглянути ситуацію в Криму та підготувати відповідні рішення про розпуск парламенту Криму», - сказав Томенко.

Але навряд чи регіонали, які мають сьогодні більшість в українському парламенті, готові на такий радикальний крок – розпустити Верховну Раду Криму. Тим більше, якщо з вищезгаданими позиціями виступив зокрема представник Партії регіонів Кличников. Ми бачимо, що на фоні останніх подій на київському Майдані так зване російське лобі в структурах нинішньої влади суттєво посилилося. Колесніченко з розмовами про федералізацію України – тому яскраве підтвердження. Можливо, з цим і пов'язана запізнена реакція СБУ та мовчанка інших державних органів щодо заяв кримських політиків? Разом з тим, більшість депутатів-регіоналів в приватних розмовах підкреслюють – звернення по допомогу до Росії чи розмови про федералізацію України є неприйнятними.

Про це офіційно мали б заявити в Раді національної безпеки і оборони України, але стан цього державного органу – окрема історія. Активністю за останні роки, як відомо, ця Рада не виділялася. Схоже, при нинішній владі РНБО не відведена та роль, яку вона має виконувати за своїм призначенням, ця структура більше нагадує заслання для відставних або звільнених політиків. Наразі ж Рада національної безпеки і оборони взагалі обезголовлена. Після звільнення Андрія Клюєва Президент вже тривалий час нікого не призначає. І це при нинішніх подіях, якими у РНБО мали б напряду займатися. Такий стан речей (плюс затяжна тиша з боку інших органів на заяви кримських політиків), змушує серйозно задуматися про рівень національної безпеки країни.

Наступний адресат, куди ми звернулися за реакцією на заяву про «захист автономії Криму» – профільний комітет у Верховній Раді. «Я не бачив жодного проекту документу, який передбачав би зміни статусу автономії в Криму, - коментує «Дню» голова Комітету з національної безпеки і оборони Верховної Ради Володимир Литвин. – Якщо розмови, які можливо і точаться у політичному середовищі, у середовищі окремих політичних партій, сприймати як серйозний намір і на цьому вибудовувати політку, то це не серйозна політика і не

серйозними є ті люди, які займаються такою політикою. Те ж саме стосується і проблеми прав і свобод наших громадян. Це ключове зобов'язання держави, це ключове зобов'язання України».

«Якщо навіть уявити, що можуть з'явитися ті чи інші проблеми, то їх розв'язанням має займатися парламент і уряд Автономії, - продовжує голова комітету з нацбезпеки Верховної Ради. - А якщо в них не вистачатиме на це повноважень, то це має бути прерогативою центральних органів державної влади України. Сподіваюсь, що окремі кримські політики, які раптом почали перейматися статусом Автономії, правами і свободами людей, які проживають на півострові, усвідомлюють свою відповідальність за провокування можливої конфліктної ситуації, з її переростанням в одну із загроз національній безпеці України, її територіальній цілісності».

Окремі кримські політики також мають усвідомлювати і пам'ятати повчальну історію 1990-х. Сепаратист Юрій Мешков тоді також говорив про «захист Росії» і чинив дії, направлені на відокремлення півострова, але як в результаті склалася його доля? «Як відомо, його «конституція» й так звані реформи в орієнтовно сорока сепаратистських законах, прийнятих тоді Верховною Радою Республіки Крим, скасовано 1995 року парламентом України як такі, що суперечать законодавству України, - говорить кримський політолог Володимир Притула. - Хворий на дизентерію, літаком Чорноморського флоту він був доставлений у Москву, де «лікується» донині. У липні 2011 року він знову приїхав до Криму, проте невдовзі був депортований із забороною відвідувати Україну протягом п'яти років».

Нарешті. Чотири дні знадобилося Службі безпеки України, щоб відреагувати на заяви кримських парламентарів щодо намірів шукати захисту автономії в Росії. Начальник Головного слідчого управління СБУ Максим Ленко 8 лютого повідомив громадськість про відкриття Службою безпеки кримінального впровадження щодо підготовки до вчинення посягання на територіальну цілісність України.

«За заявою народного депутата Івана Стойка («Батьківщина») було внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань відомості щодо вчинення злочину, передбаченого ст.15 і 110 КК України (підготовка до посягання на територіальну цілісність і недоторканність України). Кримінальне провадження через Генпрокуратуру доручено розслідування цього злочину слідчому відділу управління СБУ в Автономній республіці Крим», - сказав він.

Сама ж заява депутатів Верховної Ради АРК з'явилася 4 лютого.

«Пропоную включити до порядку денного: створення робочої групи щодо змін і доповнень у Конституцію АРК і Конституції України; проведення загальнокримського опитування громадської думки про статус Криму; прийняти звернення до Президента та законодавчих зборів РФ, виступити гарантом непорушності статусу автономії Криму, прав і свобод наших громадян», - заявив на засіданні Президії ВР АРК Володимир Кличников.

Після відповідної заяви реакція Києва мала бути миттєвою. Особливо після доповнень представника «Русского единства» Сергія Цекова: «Ми просто зобов'язані звернутися до Російської Федерації з урахуванням того, що Крим – це російська автономія, російська за національністю, культурою та мовою. Зрозуміло, що це багатонаціональна територія, але нашим захисником може бути тільки Російська Федерація».

Відповідні заяви кримських парламентарів можуть свідчити лише про те, що «російський сценарій», про який не перестають говорити останні місяці в Україні, схоже, отримує розвиток і окреслює конкретних виконавців. Голова Верховної Ради АРК Володимир Константинов одразу після оголошення заяв депутатами дав доручення секретаріату підготувати звернення до РФ, яке має розглядатися на сесії 19 лютого. Можливо, хоч і запізнїла реакція Служби безпеки трохи остудить окремих політиків з Криму?

Тим часом, депутат Верховної Ради України від «Батьківщини» Андрій Сенченко має цікаву новину для кримського спікера. Останній, як відомо, виступає проти євроінтеграційного курсу України. «Скажу спеціально для Константинова, який постійно морочить голову кримчанам своїми нереальними схемами як-то відокремлення Криму чи федералізація України, що мені зателефонували представники української діаспори з Нідерландів, які знайшли там його нерухомість і бізнес, - каже Сенченко. - Вони мають намір пікетувати і вимагати від

нідерландської влади інформації про походження цих коштів і про те, як вони були виведені з України. Запити від нідерландської правоохоронної системи на предмет того, наскільки це було законно і чи задекларовані ці доходи, чи отримані Константиновим ліцензії для інвестування за кордон і так далі».

За словами Сенченка, парламент Криму взагалі не має права вносити зміни в Конституцію автономії – для цього існує відповідна процедура. А щодо підготовки звернень до Росії, політик додає: «Здається, вони взагалі відірвалися від землі». Але одна справа, коли заяви про необхідність допомоги РФ звучать від окремих осіб і носять маргінальний характер, інша – коли ці питання піднімаються на рівні парламенту автономії. Колись за «захистом» до Росії зверталися місцеві влади Південної Осетії та Абхазії. Чим це завершилося для них і Грузії, всім відомо. Так, Україні не Грузія, але...

«Якщо людина робить таку заяву, тим більше якщо вона – представник законодавчої або виконавчої влади в Криму, то поза сумнівом має бути реакція, - одним з перших обурюється опозиційний депутат ВР України від «УДАРу», экс-глава СБУ Валентин Наливайченко. - Я розцінюю ці заяви як позицію людей, які ніколи не читали ні Конституції, ні законів України. СБУ і Генпрокуратура повинні дати оцінку таким заявам, і з нею не можна зволікати».

Згадані структури відреагували, але зі слів Максима Ленко стає зрозуміло, що фактично це є реакція СБУ на заяву народного депутата Стойка. А якби її не було? Генпрокуратура ж публічно взагалі й досі мовчить. Наш запит від 6 лютого й досі залишається без відповіді, не говорячи про численні дзвінки до керівника прес-служби, на які ніхто не відповідає.

Окрім згаданої заяви представника СБУ, ми маємо ще одну думку від цієї структури – радника голови Служби безпеки Олександра Белова. «Я чотири роки був головою української частини Комісії по Чорноморському флоту, тож я знаю Крим, працював із місцевими адміністраціями, особливо Севастопольською, знаю російських колег, - коментує він «Дню. - Те, що зараз відбувається в Криму – не дуже гарна ситуація. Ми повинні розібратися в наших справах самі».

Саме до самостійного рішення закликають і кримські татари. Після засідання президії ВР АРК голова Меджлісу Рефат Чубаров на своїй сторінці у Фейсбук зокрема написав: «Особливу спритність в прагненні протекторату Росії над Україною демонструють члени Президії Верховної Ради АРК, в монопартійність складу якого органічно вписалися також кілька представників колись потужного проросійського сепаратного руху в Криму початку 90-х років ХХ сторіччя. У світлі заяв про необхідність відкритого втручання Російської Федерації, особливу актуальність набувають пропозиції Меджлісу кримськотатарського народу про розпуск нинішнього складу Верховної Ради Криму і проведення дострокових виборів на основі нового виборчого закону про вибори депутатів ВР АРК, що передбачає гарантоване представництво корінного народу Криму в його складі».

З аналогічною заявою виступив і народний депутат ВР України від «Батьківщини» Микола Томенко: «Як відомо, нинішнє керівництво Верховної Ради АР Крим «прославилося» неодноразовими висловлюваннями проти української мови, історії, традицій та, власне, проти єдиної української держави». А щодо останніх заяв, політик наголошує, що ними «фактично розпочато політико-правову роботу щодо виходу Криму зі складу України». «Очевидно, що така позиція, з одного боку, – це робота для Генпрокуратури України, оскільки йдеться про порушення Конституції та законів. Крім того, Верховна Рада повинна невідкладно розглянути ситуацію в Криму та підготувати відповідні рішення про розпуск парламенту Криму», - сказав Томенко.

Але навряд чи регіонали, які мають сьогодні більшість в українському парламенті, готові на такий радикальний крок – розпустити Верховну Раду Криму. Тим більше, якщо з вищезгаданими позиціями виступив зокрема представник Партії регіонів Кличников. Ми бачимо, що на фоні останніх подій на київському Майдані так зване російське лобі в структурах нинішньої влади суттєво посилилося. Колесніченко з розмовами про федералізацію України – тому яскраве підтвердження. Можливо, з цим і пов'язана запізнена реакція СБУ та мовчанка інших державних органів щодо заяв кримських політиків? Разом з тим, більшість депутатів-

регіоналів в приватних розмовах підкреслюють – звернення по допомогу до Росії чи розмови про федералізацію України є неприйнятними.

Про це офіційно мали б заявити в Раді національної безпеки і оборони України, але стан цього державного органу – окрема історія. Активністю за останні роки, як відомо, ця Рада не виділялася. Схоже, при нинішній владі РНБО не відведена та роль, яку вона має виконувати за своїм призначенням, ця структура більше нагадує заслання для відставних або звільнених політиків. Наразі ж Рада національної безпеки і оборони взагалі обезголовлена. Після звільнення Андрія Клюєва Президент вже тривалий час нікого не призначає. І це при нинішніх подіях, якими у РНБО мали б напряду займатися. Такий стан речей (плюс затяжна тиша з боку інших органів на заяви кримських політиків), змушує серйозно задуматися про рівень національної безпеки країни.

Наступний адресат, куди ми звернулися за реакцією на заяви про «захист автономії Криму» – профільний комітет у Верховній Раді. «Я не бачив жодного проекту документу, який передбачав би зміни статусу автономії в Криму, - коментує голова Комітету з національної безпеки і оборони Верховної Ради Володимир Литвин. – Якщо розмови, які можливо і точаться у політичному середовищі, у середовищі окремих політичних партій, сприймати як серйозний намір і на цьому вибудовувати політику, то це не серйозна політика і не серйозними є ті люди, які займаються такою політикою. Те ж саме стосується і проблеми прав і свобод наших громадян. Це ключове зобов'язання держави, це ключове зобов'язання України».

«Якщо навіть уявити, що можуть з'явитися ті чи інші проблеми, то їх розв'язанням має займатися парламент і уряд Автономії, - продовжує голова комітету з нацбезпеки Верховної Ради. - А якщо в них не вистачатиме на це повноважень, то це має бути прерогативою центральних органів державної влади України. Сподіваюсь, що окремі кримські політики, які раптом почали перейматися статусом Автономії, правами і свободами людей, які проживають на півострові, усвідомлюють свою відповідальність за провокування можливої конфліктної ситуації, з її переростанням в одну із загроз національній безпеці України, її територіальній цілісності».

Окремі кримські політики також мають усвідомлювати і пам'ятати повчальну історію 1990-х. Сепаратист Юрій Мешков тоді також говорив про «захист Росії» і чинив дії, направлені на відокремлення півострова, але як в результаті склалася його доля? «Як відомо, його «конституція» й так звані реформи в орієнтовно сорока сепаратистських законах, прийнятих тоді Верховною Радою Республіки Крим, скасовано 1995 року парламентом України як такі, що суперечать законодавству України, - говорить кримський політолог Володимир Притула. - Хворий на дизентерію, літаком Чорноморського флоту він був доставлений у Москву, де «лікується» донині. У липні 2011 року він знову приїхав до Криму, проте невдовзі був депортований із забороною відвідувати Україну протягом п'яти років».

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/politika/znovu-zapahlo-mieshkovshchinoy>

Андрій Парубій: «Від подій на Майдані залежить політична карта Європи» «Вечерние Вести»

Комендант Майдану, народний депутат України від ВО «Батьківщина» Андрій Парубій розповів в інтерв'ю, чому «регіонали» не хочуть повертати Конституцію 2004 року, чому міліція не розшукує зниклих активістів та коли будуть звільнені адміністративні будівлі.

— Чому в парламенті немає порозуміння між опозицією та більшістю?

— Влада не усвідомлює, що відбувається на Майдані. Вона думає, що, затягуючи час, зможе розпрошити енергію Майдану. Є таке уявлення. Очевидно, так шепочуть політтехнологи. Та вони не розуміють, що кожен день зволікання з переговорами, кожен день невиконання вимог Майдану веде до ще більшої напруги, яка може будь-якої миті перейти в активну фазу. Влада просто провокує людей своїми діями. Були задекларовані певні наміри... Один із них — повернення до Конституції 2004 року. Усі чекали продуктивної роботи в

парламенті, та Верховна Рада вдалася до гальмування цього процесу. І ми вважаємо, що це вибухонебезпечно. Це саме по собі є провокацією.

— *Невже «регіонали» і позафракційні депутати не бояться громадянського вибуху?*

— Страх перед Януковичем більший, аніж страх перед Майданом. Я думаю, що в цьому криється розгадка. Вони чекали, коли Янукович поїде до Сочі, і сподівалися, що якимось воно минеться. Але Майдан вимагає від Верховної Ради не пустопорожніх балачок, а рішень. І якщо вони думають, що, обгородившись кордонами міліції в урядовому кварталі, можуть знов затягувати час, то дуже глибоко помиляються.

Я говорив з багатьма депутатами-«регіоналами». Кажу: люди добрі, ваша політика і ваші дії призвели до того, що в XXI столітті на центральній площі однієї з європейських держав гинуть молоді люди. Скільки крові вам ще треба, щоб ви почули Майдан і почали виконувати його вимоги? Але, на жаль, в Партії регіонів тиск Януковича посилюється, він намагається взяти фракцію під контроль. І тому я ще раз звертаюся до них: хлопці, зупиніться і задумайтеся! Якщо не буде негайних рішень, ми можемо мати новий виток протестів і конфліктів.

— *16 січня парламент ухвалив сумнозвісні закони Колесніченка-Олійника. Люди чекали якоїсь реакції від опозиції на Віче, і коли цього не відбулося, почалися бої на Грушевського. Вам не здається, що нині ситуація аналогічна? Люди очікували на відкриття сесії і конструктивні рішення, а натомість спостерігають за пасивними обговореннями.*

— Майдан — це живий енергетичний потік. І коли Майдан бачить, що робляться кроки на виконання вимог, то готовий чекати. Тому ми багато днів не проводили активних дій. Відбулася відставка уряду, скасування «законів 16 січня», потроху відпускають наших активістів — нехай навіть поки що під домашній арешт. Ми вважаємо це позитивним сигналом. Але це тільки початок виконання наших вимог. Не треба забувати про дочасні президентські вибори, повернення Конституції 2004 року, підписання Угоди про асоціацію з ЄС, виконання так званого закону про амністію... І всі ці вимоги актуальні. Ще раз наголошу, що відсутність відповідних кроків влади назустріч — це провокація і поштовх до зростання напруги.

— *А чи відставка президента за даних умов не є надсерйозною вимогою? Чи може бути компромісом повернення до Конституції 2004 року, згідно з якою вибори мають відбудуватися на півроку раніше?*

— Це і є компроміс. І Янукович говорив, що це питання може бути розглянуте на засіданні ВР. Якщо вибори будуть проведені в жовтні, ми готові трактувати їх як дочасні.

— *З приводу тих людей, які зникли на Майдані. Чому це досі не є предметом розгляду парламенту?*

— Верховна Рада в даному випадку просто ховає голову в пісок. Чимало людей зникли безвісти, і ми самостійно намагаємося їх шукати. Підрозділи Майдану і Автомайдану фактично виконують роботу СБУ та міліції. Правоохоронні органи повинні займатися не Майданом, а пошуком тих бандитських формувань, які викрадають людей, і з'ясувати місцезнаходження зниклих. Переслідування ж активістів лише провокуватиме нові злочини.

— *Але міліція каже, що ви не звертаєтесь до них за допомогою...*

— Ми передали не тільки прізвища тих, хто зник, але й назви бандитських формувань, які, на наше переконання, викрадають людей. Можу додати, що ці банди мають контакт із російським кримінальним світом. Між іншим, на Майдані дуже відчувається присутність Кремля в різних проявах: від криміналу до політики впливу і тиску.

— *Майдан став центром геополітичної боротьби. До нас постійно приїжджають провідні світові політики... Тим часом Янукович поїхав до Путіна. Це означає, що українські політики реально не керують державою?*

— Часто повторюю, що протести на Майдані стосуються не просто внутрішньої політики держави, а геополітики. Бо насправді від нинішніх подій в Україні залежить політична карта Європи і світу. І це є великою відповідальністю для нас. Тому підкреслюю: за вирішенням тактичних питань ми не повинні забувати про стратегічні. Про те, з чого почався Майдан — Угоди про асоціацію з ЄС. І однією з ключових вимог людей є саме підписання цієї

Угоди, яка унеможливить входження до Митного союзу. Бо навіть якщо інші умови будуть виконані, Янукович може покласти Україну під Кремль, і ми станемо колонією, як Білорусь. Тобто ми маємо не допустити стратегічного повернення нашої держави в інший бік.

Ми розуміємо, що для Росії дуже вигідне жорстке протистояння в Україні — аж до розв'язання громадянської війни. Це їхній сценарій. І нещодавнє рішення кримського парламенту — це дзвіночок із Кремля щодо розколу країни. Що робити, аби цього не допустити? Швидко приймати рішення. Люди, які сидять у Верховній Раді, мають збагнути, що зволікання втягує Україну в розвиток чужого сценарію. Поки наші політики цього не зрозуміють, ми весь час ризикуємо опинитися в геополітичних іграх Кремля.

— У «регіоналів» є групи, які контролюються Фірташем, Ахметовим... У випадку розколу або громадянської війни ці люди втрачають дуже багато. Чому сьогодні ми не бачимо позиції «їхніх» депутатів?

— Коли ми приймали той так званий закон про амністію, я запитав депутатів із більшості: що ви робите, люди добрі? І в декого були сльози на очах. Вони готові були голосувати наш законопроект. Тому й змушений був приїхати Янукович, щоб їх переламати. Вони усвідомлюють, що відбувається, але їхній страх призводить до позиції відсиджування.

— ЄС досі готовий підписати Угоду з Україною. Якою може бути реакція з боку Росії?

— За останні два тижні я мав змогу поспілкуватися з усіма провідними політиками, які побували в Україні, оскільки всі вони приходять на Майдан. Я мав змогу говорити з послами всіх держав... Тому хочу сказати, що страхи перед РФ є перебільшеними. Європейці ж натомість готові не просто повернутися до підписання Угоди, а й допомогти фінансово. Ця допомога зможе вивести державу з економічної кризи та убезпечити від тих ризиків, які можливі через бойкот з боку Росії. Потрібна тільки політична воля.

— У військовій доктрині РФ записано, що ця країна може використовувати війська для захисту своїх громадян на території інших держав. Ми маємо кримський прецедент. Чи не здається вам, що, оскільки Україна не є членом НАТО, це може бути небезпечно?

— Будь-який день сьогодні в Україні є небезпечним і важким. Але коли ми визначимося з напрямком, стане легше. Яка б не була сила в Росії, у світі є набагато більші сили.

— А загалом варто ставити питання про вступ України до НАТО?

— Безперечно. Вступ до ЄС і НАТО — стратегічні завдання для забезпечення національної, економічної, енергетичної та інформаційної безпеки. Вирішивши ці питання (як Литва і Польща), ми знімемо всю напругу, яка зберігається між нами і РФ. А перебування у сирій зоні перетворює Україну на поле для інформаційних та економічних воєн.

— Незабаром настане дата, коли треба буде звільнити всі адмінбудівлі. Що робити, якщо влада не піде на компроміс?

— Ми взагалі не розглядаємо варіанту звільнення будівель. В законі вони, як сомалійські пірати, зазначили, що відпустять заручників за певних умов. Однак зараз динаміка йде позитивна. Кожного дня під домашній арешт (поки що!) звільняють по 40–50 осіб. І до тих пір, поки всі заарештовані не будуть на волі, ні про які звільнення адмінбудівель не може бути мови. Бо ж чимало хлопців із самооборони ні в чому не винні — їх схопили тільки за те, що вони прогулювалися Києвом із жовто-синіми стрічками. Тому не може бути жодної торгівлі. І тільки після повного звільнення ми можемо говорити про подальші дії. Та паралельно ВР має приймати рішення. Якщо ж влада не піде на компроміс, ми повертаємось до нульового циклу — до 21 листопада, коли розпочався мітинг...

<http://gazetavv.com/news/policy/108955-andry-paruby-vd-pody-na-maydan-zalezhit-poltichna-karta-yevropi.html>

Вхідний отвір

Сергій Рахманін, «Дзеркало тижня. Україна»

Доки більшість моїх знайомих болісно шукає відповідь на запитання "Де вихід?", я намагаюся зрозуміти, де вхід. Де містяться заповітні двері? Двері, за якими — вузький простір, обмежений похмурими, міцними стінами. Простір, настільки тісний, що, потрапивши в таке приміщення, політики з різних політичних таборів уже не зможуть звично базікати "про пошук точок дотику". Їх і так притисне одне до одного. Притисне настільки, що розмова про те, як саме розійтися, невблаганно набере конструктивного характеру. Доведеться вибирати між вимушеним компромісом і неминучою стінкою. Чомусь здається, що вибрати стінку не захоче ніхто.

Нині багато людей порівнюють сьогоднішні акції непокори з подіями десятилітньої давності. Більшість сходиться на думці, що відмінностей у двох революцій більше, ніж збігів. Особливо відзначають зміну характеру протестів і якості протестувальників. Політики, схоже, еволюціонують значно повільніше.

Є багато гіпотез з приводу того, що стало переломним моментом помаранчевої революції. Моя версія, мабуть, відрізняється від хрестоматійних.

Точна дата з пам'яті, на жаль, вивітрилася. Зате збереглася гострота відчуттів... Камінь, що розбив скло в приміщенні Верховної Ради, просвистів над самим вухом. Відчуття, самі розумієте, не з приємних. Але мою розгубленість неможливо було навіть порівняти з жахом, який відбився на обличчях депутатів, що враз перетворилися на кам'яні статуї, хоч доти мирно сновигали по кулуарах. Звертаю увагу — депутатів із різних фракцій. Зі стану заціпеніння обранців народу вивів тріск виламуваних дверей. Народ прийшов до них у гості. Пішов, втім, так само стрімко, як і з'явився. Першими опанували себе парламентарії від опозиції, що оперативно переконали протестувальників повернутися на попередні рубежі. За стіни.

Інцидент було вичерпано. Осад залишився. Це читалося на посірілих обличчях і в помутнілих очах. Спроба штурму Ради наприкінці 2004-го, по суті, зробила процес зміни влади необоротним. Потім не бракувало всіляких міркувань, що це було. Невдала провокація влади? Вдала акція залякування, інспірована опозицією? Чи просто люди втомилися чекати? Схиляюся до третього варіанту, хоч точна відповідь мені невідома. Просто довіряю власним враженням. Переполох від занадто близького контакту з протестом, на мій погляд, цілком очевидно відчули й ті, хто цей протест щиро підтримував.

Тоді раптом відкрилося, що з того моменту депутати-противники режиму стануть енергійнішими, їхні опоненти — більш зговорливими, а ті, хто сумнівається, нарешті визначаться. Переформатування Ради з теоретичної сфери безповоротно перетекло в практичну. А реальна зміна настроїв у законодавчому органі, своєю чергою, істотно вплинула на настрої інших активних учасників — Верховного суду, силовиків і, звісно, президента.

Закликаю не шукати в моєму невинному спогаді прямих аналогій, тим більше — якихось закликів. Читач просто може погодитися чи не погодитися з точкою зору автора: у нашій країні політики ніколи не втомляться вести безплідні переговори. З цього стану їх може вивести тільки народ, який втомиться від безплідного очікування.

"Чи можна вважати народом його малу частину, що нав'язує свою думку всій країні?" — невтомно запитують мене знайомі, які протесту не підтримують. Озвучую свою приватну думку тим, кому вона цікава. Долю країни, врешті-решт, визначає та частина населення, яка готова боротися за своє бачення майбутнього активно, добровільно і безстрашно.

Країна відвикла від "безплатних протестів". Готовність значної кількості зовсім різних людей жертвувати комфортом, заробітком, кар'єрою, здоров'ям і навіть життям здивувала і в певний момент налякала не тільки властителів, а й верховних борців із режимом. Як-не-як, одним салом мазані.

Принагідно сам покаюся. Публічно вважав, що стелею народного гніву буде тисяча відчайдух і десятки тисяч у соціальних мережах. Визнаю помилку...

"Влада повинна піти на поступки, якщо опозиція утримається від необдуманих кроків..." — повторювали західні дипломати в грудні. "Чому влада не йде на реальні поступки навіть після загострення конфлікту?" — дивуються вони тепер. Справді, чому?

Можна як завгодно ставитися до подій на Грушевського, можна сперечатися про ефективність захоплення ОДА в регіонах (особливо на Сході), можна по-різному оцінювати міру впливу на останні події зовнішніх сил та вітчизняних олігархів. Але цілком очевидно: загострення форм протесту і розширення його географії — справжня першопричина тих локальних перемог, яких змогли досягти ті, хто хоче зміни якості влади. Успіхи не вражають. Відставка Азарова, яка де-факто не привела до відставки Кабінету. Скасування пакету законів від 16 січня, неповне (як з'ясувалося) і не цілком остаточне (як зразу застерігалось). Обіцянка змінити Конституцію, яка не означає готовності це зробити. Не густо, але навіть цих маленьких перемог не було б без шаленої відваги барикадників з Грушевського і відчайдушної доблесті запорізьких та дніпропетровських повстанців.

Природний переляк став штучним стимулом для політиків. Влада намагалася побороти протест із допомогою страху. Страх виявився ефективною зброєю в боротьбі з нею. І не тільки з нею. Страх примусив нервувати і деяких опозиційних політиків, які болісно шукали надійних шляхів втечі із забарикадованого Майдану.

Погасли шини, вщухла стрілянина. Слава Богу? Слава Богу. Але щойно минув переполох, як формальна влада повернула собі колишню диявольську непоступливість, а формальна опозиція — колишню янгольську незлобивість. Хто чи що повинно знову налякати і тих, і інших настільки, щоб думки набули необхідної ясності, а рухи — необхідної чіткості? Хто знає, де та межа, за якою контрольована активність перетворюється на невтримну агресію? А переляк, що приводить до тям, — на тваринний інстинкт самозбереження, який убиває будь-які почуття?

Нервовий пульс протесту свідчив про його життя. Нинішній анабіоз — доказ здатності вижити, але не доказ неготовності померти. Мудрі переговори політиків — логічне завершення активності вулиці. Якщо йдеться про мудрість. І про переговори.

Перехід до парламентсько-президентської моделі управління державою десять років тому був необхідною умовою досягнення компромісу. Чи є це такою самою обов'язковою умовою сьогодні? Точної відповіді немає. Як немає і точної відповіді на запитання, яка схема найбільше підходить Україні. І який із двох Основних законів, зразка 1996-го чи зразка 2004-го, досконаліший із правової точки зору? Легко знайду десятки знавців, котрі однаково переконливо обґрунтують діаметральні точки зору. Як на мене, Конституція-96 точніша, детальніша, вишуканіша, коли хочете. Але значно суперечливіша Конституція-04 корисніша бодай тим, що обмежує владу посадової особи, яка не хоче себе нічим обмежувати. У цьому сенсі Кравчук, Кучма, Ющенко і Янукович, як на мені, не надто різнилися. А на особливості характеру їх правління впливали рівень їхнього внутрішнього політичного нахабства, рівень кваліфікації оточення, і політичні обставини, на які вони не могли вплинути.

Президент Ющенко жив при двох Конституціях і можливостями жодної з них не зміг скористатися. При двох Конституціях жив президент Янукович, і вади обох витончено використовував. І ні Леонід Данилович, ні Віктор Андрійович, ні Віктор Федорович не дали приводу вважати, що вони щиро дотримуються духу і букви Конституцій, у рамках яких існували як політики.

Немає ідеальних конституцій. Немає ідеальних правителів. Масштаб державних мужів перевіряється кризами. Мистецтво політика вимірюється способами, з допомогою яких він намагається знизити напругу конфлікту в момент його піку. У 1993-му Кравчук погодився на дострокові вибори. У 2004-му Кучма заборонив застосування сили. У 2014-му Янукович запропонував взяти в заручники громадян своєї країни. Відчуйте різницю.

Мій заклик адресований тим політикам, які чесно вірять, що розмови про Конституцію знімуть напругу. Не знімуть. Точно відомо, що "технічного завдання" на розробку конкретного проекту Основного закону в АП від боса поки що не надходило. Зрозуміло, що формальна готовність більшості створити комісію для підготовки нової Конституції — спроба влади

виграти час. Очевидно, що не тільки конституційної більшості для внесення конституційних змін, а й простої — для схвалення міфічного "акта" про відновлення Конституції-04 — у Раді немає. Так само очевидно, що КС не скасує свого сумнівного рішення про відновлення Конституції-96. Ще очевидніше, що ніхто поки що не "скасував" МВС, СБУ, прокуратуру та суди. І ніхто не скасував інстинкту самозбереження. А отже, і Янукович, і депутати більшості (які регулярно відчують дію цього інстинкту) робитимуть те, що робили досі. Він — душитиме від страху. Вони коритимуться — від того ж таки страху. Доки цей страх не витіснить новий, сильніший. Але взятися йому поки нізвідки. Протест узяв паузу. Протест чекає рухів від політиків.

Поки що — марно. Передих від війни, переполох влади і переговори із Заходом притупили страх перед майбутнім. Приспали відповідальність, що було прокинулася. У героїчну частину історії можна потрапити двома способами — або подарувати своє ім'я історії, або купити істориків. Перше передбачає очевидну жертвовність сьогодні, друге — гіпотетичне спонсорство завтра. Учасники опозиційної "битви титаніків" сьогодні, як і раніше, далекі від вівтаря — у зв'язку з наближеністю до ресурсів. Ні погано, ні добре — констатація.

Кепсько інше. Відповідь на популярне запитання — як нинішній Майдан зміг так незбагнено об'єднати таких різних людей — на мій погляд, проста. Тільки відчуття свободи робить простір спільним. У цьому сенсі незнайомі між собою київський студент, ветеринар із Прикарпаття, айтішник з Одеси, ультрас із Харкова, лікар із Херсона, безробітний із Хмельницького і водій із Черкас ближчі один до одного, ніж приблизно рівнокаліберні за напрямом думок і рівнем амбіцій вожді. Вірус свободи їх не заразив. Вони все ще бояться спонсорів і покровителів більше, ніж тих, хто підняв їхню значущість на небувалу досі висоту. Висоту Майдану.

Який день у день переконував дедалі більшу кількість людей у тому, що їхнє слово і справа таки серйозно впливають на історію. На відміну від 91-го, і значно більше, ніж у 2004-му. А вожді все ще шукають підтримки й опори ззовні — у Москві, Брюсселі і Вашингтоні. Їхня загострена політична інфантильність — різкий контраст політичному дорослішанню народу.

Конституція, технічний (коаліційний) уряд, багато іншого справді може стати виходом. Якщо буде знайдена точка входу в переговорний процес.

Причиною для цього має стати розуміння, що не нова версія Конституції, і не персональний склад Кабміну — мета тих, хто поставив на карту все. Інша якість влади — мета, якої ніхто не скасовував.

Приводом до розуміння може стати різкий рух. Який і чий — не знаю. Знаю, чого не хочу. Щоб сигналом до усвідомлення неминучого став постріл. З будь-чийого боку.

<http://gazeta.dt.ua/internal/vhidniy-otvir-.html>

Інтернет-ЗМІ

Павло Різаненко: «Зараз пряник залишився тільки для Сім'ї»

Главром

На фоні жорсткої політичної кризи в країні повним ходом розгортається криза економічна. Стрибки курсу гривні, невизначеність з джерелами зовнішніх запозичень, діри в бюджеті, галопуюче спустошення золотовалютних резервів – все це, м'яко кажучи, не може не хвилювати і так збурене суспільство. Член парламентського бюджетного комітету, «ударівець» Павло Різаненко вважає, що уряд вирішує фінансові проблеми елементарно – друкуючи грошову масу. Парламентар називає конкретні цифри кинуті на ринок готівки і переконує: ця влада обрала найгірший з можливих сценаріїв...

Ви розповсюдили інформацію, що НБУ надрукував 5,7 мільярдів гривень, щоб покрити «12-мільярдний провал» в держбюджеті у січні. Чи в цьому може бути основна причина коливань гривні?

Це один з елементів. Буквально на днях на сайті Міндоходів з'явилася інформація від Клименка, що у нас доходи першого місяця адекватні доходам минулого року – красива цифра в 23,8 мільярди, що навіть більше, ніж було в січні 2013-го. Тільки передбачений бюджетний розпис на січень був 28 мільярдів, і диявол завжди криється в деталях. Так от в минулому місяці надходження від НБУ склали 5,7 мільярдів гривень при загальному плані на рік 22–23 мільярди. Я ще перепитав Пинзеника, чи був такий рекорд на його пам'яті, і він сказав, що ні. Наприклад в січні 2013-го від НБУ був отриманий один мільярд, тобто можна зробити висновок, що доходи бюджету зараз на 4 мільярди менше, ніж торік. Це десь 18%.

Чим це спричинено?

Бізнес сплатив менше податків. В минулому році ми кожного кварталу бачили мінус, тобто падіння ВВП в динаміці тільки збільшувалось. Вони заявляли, що за підсумками року вийдуть по ВВП в нуль, так що чекаємо статистику.

Так, здається, вже намалювали цей нуль.

Остаточної статистики ще немає. Але я не бачу ніяких планів та стратегії держави в сфері економіки. Конкурентне поле зачищається – з одного боку, олігархи монополізують його і уряд їм тільки допомагає, після прийняття Податкового кодексу закрито біля двох мільйонів ФОПів, ЧПшників та інших. На побутових історіях можна розгледіти, чий бізнес «кришує» прокурор, суддя, міліціонер...

Міндох зараз розгорнув агітаційну кампанію щодо декларації доходів і сплати податків. Ані Лорак та інших відомих людей до неї залучив...

Це із розряду – шановні громадяни, нам треба гроші, ви платіть, а при цьому пани Ахметов, Фірташ, Курченко цього робити не будуть. З Курченко це взагалі нонсенс. Є акциз на ввезення світлих нафтопродуктів – 200 євро за тонну, у нас є статистика надходження до бюджету цього акцизу і є фізичні обсяги, які декларує Мінпаливенерго. І можна побачити, що 30% ринку – це паливо, яке взялось нізвідки. Міністерство пробує пояснювати це тим, що це щось тут «бодяжать», розводять, але поговоріть з операторами ринку світлих нафтопродуктів – вони вам розкажуть, що імпортує все це одна компанія. А ті оператори, що історично цим займались, тепер не імпортують світлі нафтопродукти, бо якщо їх ввозити з того ж Мажейкяйського ПЗ в Литві, то потрібно платити акциз. Але в Україні є інший імпортер, який продає цей товар по значно нижчій ціні. Таке може бути лише якщо він не сплачує акциз і ПДВ.

Це просто приклад, який ілюструє нинішній стан економіки і бюджету. Частково профінансувати бюджет планується за рахунок приватизації, але я б нагадав, що в минулому році планувалося отримати від неї 11 мільярдів, а реально отримали 1,4 мільярди. В четвер було засідання спецкомісії з приватизації і я запитав Рябченка (голова Фонду держмайна – Ред.), чому так сталося. Він відповів, що ФДМ – «нотаріальна» контора, яка тільки оформлює угоди, але уряд не передає їм підприємства на приватизацію.

А в цьому році передасть, враховуючи дефіцит коштів в бюджеті?

Рябченко сказав, що поки передали лише на 2 мільярди. Але от конкретне питання – є Вільногірський ГМК і Іршанський ГЗК, майнові комплекси яких знаходяться в оренді у Фірташа. Це суперприбутковий монопольний бізнес, який виробляє біржовий товар – чистий прибуток складає від 150 мільйонів доларів в рік. Як колишній інвестиційний банкір, я можу сказати, що приблизна вартість цього бізнесу – як мінімум 750 мільйонів доларів. Причому цей бізнес багато хто купив би. А його зараз віддадуть Фірташу по неконкурентній схемі, коли він просто викупить активи по залишковій вартості і держава отримає від цього максимум 50 – 70 мільйонів доларів.

На чю користь зіграє відміна ПДВ на поставки імпортного газу, за яку, до речі, ваша фракція частково голосувала? Теж Фірташа?

Офіційно це робилось, щоб була менша ціна на газ для населення для українських споживачів. Але на газовому ринку я бачу іншу проблему – є завищені об'єми, які формально наче ідуть індивідуальним та пільговим споживачам по регульованій ціні. В промислових регіонах вони завищені ледь не на 50–70 % і оплачуються не по ринковій ціні.

Хто, ви вважаєте, найбільше нагрів руки на нинішніх стрибках курсу?

Ми зараз в своєму болоті возимось і не бачимо, що в світі відбувається. В період з кризи 2008-го року Федеральна резервна система США вела політику збільшення грошової маси, тобто, як кажуть в народі, друкувала гроші. Коли змінився голова ФРС, цей період підійшов до кінця, ця програма щомісячно згортається. Тобто коли ставка на гроші була нульова, вони розходились по всьому світу, вкладалися в ті ж українські облигації, то зараз гроші повертаються в Штати. Зараз іде відтік короткострокових та середньострокових грошей з ринків, що розвиваються. За останній період більшість таких країн девальвувала свої валюти – Росія, Аргентина, Туреччина... Тобто є глобальний тренд, але паралельно є свої проблеми. Можете самі подивитися, як танули резерви НБУ – їх сьогодні залишилось на два-три місяці. Політична нестабільність також впливає на поведінку гравців.

Тобто ви частково згодні з Арбузовим, який заявив, що в девальвації Майдан винен?

Потрібно бути трейдером на «форексі», щоб конкретно знати, хто що купив-продав, але фундаментально, коли є такі ризики, всі перестраховуються і хочуть пересидіти в доларах. На додаток до того, хтось хоче «захеджуватись» чи поспекулювати.

Як ви можете пояснити скорочення золотовалютних резервів в січні майже на 13%, про яке нещодавно відчитався Нацбанк?

На січень припали значні виплати по зовнішньому боргу та й політична нестабільність змусила бізнес занервувати. Багато хто спробував «втїкати в доллар» за кордон.

За словами деяких експертів, за січень з країни було вивезено близько 40 мільярдів доларів. А паніку на міжбанку спровокував хтось, хто почав скупати доларову масу. Чи могла це бути гра на свідому дестабілізацію?

Я не бачу того, хто б такими об'ємами грав на дестабілізацію. Коли на ринку з'являється волатильність, хтось цим пробує скористатись – це нормально. І нікого не можна в цьому звинувачувати, на те вони і є фінансові гравці.

Але є підозра, що «фінансовими гравцями» були люди, наближені до влади.

З цього питання краще звернутись до дилерів та трейдерів – вони вам точно скажуть, між ким були значні перетоки.

Зараз НБУ фактично визнав, що відпускає гривню в вільне плавання, при цьому прийнявши рішення, які вже встигли охрестити фінансовим «надзвичайним станом».

Вони і в минулому році закручували гайки, ввівши обов'язковий продаж 50% валюти. Навіть до фізосіб добралися і перерахувань з-за кордону. Просто засушили систему. Якщо порівняти з Білоруссю, нам ще є, куди прагнути.

Але ж валютна стабільність подавалася як чи не єдине очевидне досягнення влади.

Якщо ви пам'ятаєте, МВФ давав нам гроші за виконання трьох вимог.

Ось одну вимогу – плаваючий курс – вже виконали.

Так, тільки без грошей МВФ і не за власним бажанням. Ще вимоги – збалансування бюджетної політики, запровадження ринкової ціни на газ, але з адресними субсидіями для соціально незахищених, і від'язка гривні від долара. Завдання держави – це забезпечення повної зайнятості і забезпечення цінової стабільності. Цінової, а не курсової! А у нас весь час всі зациклені на курсі.

Так у нас коливання долара призводять до росту цін на все, тому і зациклені.

Те, що відбувається зараз, мені починає нагадувати Білорусь в середині 90-х. Там були офіційний курс білоруського Центробанку, міжбанківський офіційний, міжбанківський реальний, офіційний роздрібний і «чорний» роздрібний.

Скільки, на ваш погляд, зараз має реально коштувати гривня?

В бюджеті закладено коефіцієнт 8,5, який ми вже швидко пройшли. За оцінками Світового банку, МВФ це позначка в 9–9,5. Але вони прогнозували таку девальвацію за рік-півтора.

Ще можна очікувати відкату до 8,5, що закладені в бюджеті?

Може, завтра ситуація буде розвиватися за позитивним сценарієм, а МВФ або Росія дадуть ще 20–30 мільярдів доларів... У нас же економічна стратегія уряду полягає в тому, що повинні вирости ціни на сталь або сільськогосподарську продукцію. І вони в Кабміні з ранку до вечора «впливають» на це, щоправда, не знаю як.

Ну, зерновий пул з Росією, може, зроблять.

З Росією грошей особливо не заробиш, там все дуже прагматично.

Якщо в минулому році бюджет був не виконаний на 12 мільярдів, то чого очікувати в цьому? Запланована дохідна частина в 350 млрд.

Це ви дивитесь на вже змінений бюджет – в дійсності не на 12 мільярдів. Формальний дефіцит плюс друк грошей плюс субвенції «Нафтогазу» і так далі – і отримуємо цифру 80–85 мільярдів. Зараз вже в січні ми бачимо невиконання по доходах на 25%.

Клименко визнає, що виконати бюджет буде важко, але обіцяє ці кошти взяти з детінізації економіки.

Поговоріть з підприємцями, як сплачуються податки – вони вам скажуть, що Податковий кодекс можна викинути у смітник. Податківці просто приходять, дістають якийсь папірець і кажуть – у вас виручка така-то, податкове навантаження таке-то. Якщо задекларували менше, ось вам акт на цю різницю. Не подобається – ідіть в суд, може, виграєте через пару років.

Авансові платежі досі практикуються?

Так, за оперативними показниками в середньому по країні податок на прибуток сплачується на два місяці вперед. До речі, мені на вухо неофіційно нашептали, що на відшкодування ПДВ в січні пішло п'ять мільярдів. На фоні такої бюджетної трагедії комусь дуже пощастило.

Якщо влада сама практично визнає, що прийнятий бюджет виконати нереально, чи може вона піти на його секвестр?

В нас жодного разу не було секвестру бюджету. В реальності там і секвеструвати нема чого. Мені було смішно, коли Азаров розповідав, що ми візьмемо в Росії гроші і не проїмо їх, а проінвестуємо. І де ці всі гроші? В цьому році Росія нібито повинна була нам дати 12 мільярдів доларів, це сто мільярдів гривень, а всі видатки розвитку в консолідованому бюджеті складають 47 мільярдів. Тобто беремо 100 мільярдів, з яких тільки 47 мільярдів пускаємо на розвиток – так хіба це не бюджет проїдання? Ще цікава цифра. Зовнішні запозичення в бюджеті передбачені у розмірі 43 мільярдів, але ж тільки в Росії ми плануємо взяти 100! От така якість бюджетного планування. Думаю, те, що вони обговорювали в Москві, просто не закладено в цій бюджет. Фактично домовленості виглядали так – дали 3 мільярди наприкінці минулого року і узгодили ціну на газ тільки на перший квартал. Ніяких змін нікуди не внесли, просто підписали додаткову угоду на квартал – і все. Взагалі цікаво дивитись, як працівник КДБ і людина з кримінальним минулим щось «тнуть» на їхній мові.

Зараз ситуація патова. Не секрет, що Азаров влаштував російську сторону, бо кампанія зі зриву Асоціації з ЄС – це його заслуга. Вони про щось з Азаровим домовлялися, а тепер його немає. Взагалі жах – Яценюк-прем'єр обговорюється! Пауза з боку Росії – якраз демонстрація того, що це не «поміть дружественному українському народу», а зашморг, накинута на шию. Що це за кредит лише на два роки для суверенного займу? Як фізособа я можу отримати кредит на довший термін. З цього гачка можна зіскочити, тільки якщо взяти гроші в МВФ, але з вимогами деескалації конфлікту, технічного або компромісного уряду. Захід неформально сказав досить жорстко – або так, або санкції. Санкції вже готові.

Чи акція львівських бізнесменів по несплаті ПДВ може призвести до хвилі таких фінансових протестів?

Я не думаю, що це реально відбувається. Це більше психологічне залякування. Не сплатив податки – тобі рахунки арештували і все.

Ви аналізували, як в бюджеті на цей рік розподілені гроші по депутатських округах?

Так, в цьому році відбулася безпрецедентна річ, якої ніколи не було. Це перший бюджет, в якому є одинадцятий додаток. Є такий Фонд регіонального розвитку, який повинен бути не менше 1% доходів бюджету. За Бюджетним кодексом, 70% цієї суми розподіляється згідно конкурсів, які проводять облдержадміністрації, а 30% між слаборозвиненими регіонами. В цьому році депутати бюджетного комітету примудрились створити цей одинадцятий додаток, в якому 1 мільярд з трьох з чимось Фонду регіонального розвитку одразу розписано по населеним пунктам без всяких конкурсів.

Ви зрозуміли голосування Олесь Донія за бюджет з аргументацією, що на його Коломию в цьому проекті були виділені кошти?

Не зрозумів. Це вже питання морального права, яке в кожного своє. З точки зору свого морального права я його не розумію. Двадцять років людина робила собі репутацію і потім в унітаз її спустила.

Але він вибрав ці кошти, а ви для своїх Броварів змогли?

Ти можеш подати заявку тільки на те, під що є конкретний проект, кошторис, інакше навіть якщо ці кошти і включають в проект, вони не будуть освоєні. Я цим займався, збирав, подавав, але нічого не було враховано. В минулому році на Бровари були виділені 3 мільйони, але вони були абсолютно неосвоєні. Тому що ці кошти мають пройти по ланцюжку бюджет – Кабмін – Мінфін – облдержадміністрація – облрада – місто – казначейство. Але система настільки гнила і корумпована, що на кожному цьому етапі кожен щось хоче для себе. Я корупцією не займаюся, подав свої пропозиції, їх включили – і все. Я не ходжу і не лобіюю, як деякі депутати, які ставлять свого підрядника і намагаються самі на цьому щось «відпилити».

Як взагалі зараз працює бюджетний комітет? Народу там багато, але опозиція постійно жаліється, що її не чують.

Все дуже просто. Якщо голосувати за бюджет будеш – можемо про щось розмовляти, не будеш – то й нема про що. В бюджетному комітеті – 37 членів, це найбільший комітет, але він моніторить аж чотири закони, в той час, як, наприклад, комітет з економічної політики – сотні. По суті, це закон про бюджет, закон про бюджетний кодекс, закон про Рахункову палату і ще щось не особливо важливе. Але бюджет голосується раз на рік. Хоча в дійсності він три з половиною місяці розглядається, а процедура починається ще в квітні. Затвердження макроекономічних показників, засади монетарної політики приймаються і таке інше, але люди, які зараз в Кабміні імітують процеси, все це ігнорують. Як цього року прийняли постанову «Про особливості процедури розгляду і прийняття Держбюджету-2014», якою, по суті, перекреслили регламент і Бюджетний кодекс, тому що бюджет повинен прийматися трьома голосуваннями.

Але специфіка бюджетного комітету, через яку, я так розумію, багато людей туди хочуть, – це бюджетний перерозподіл. Коли розпорядник коштів (якесь міністерство) хоче перерозподілити бюджетні кошти з однієї статті на іншу, він повинен отримати погодження не Верховної Ради, а лише бюджетного комітету. А члени комітету кажуть – ну вам треба розподілити, а ви нам що? Про це ніхто відкрито не каже, але я так розумію ці процеси.

Як там себе почуває в Броварах «масажист Азарова», з яким ви конкурували на виборах?

Після звільнення Азарова це цікаве запитання. Якщо чесно, я йому не заздрю, тому що його зараз порвуть свої. Найжорсткіша боротьба – внутрішньовидова. Вчора він ще тримався, тому що мав доступ до «тіла № 2», міг подзвонити і щось вибити, а тепер кому він там треба?

За умов дефіциту внутрішніх ресурсів ця внутрішньовидова боротьба буде тільки загострюватись?

В 2010-му році Януковича зробили Президентом десятки впливових людей або груп впливу. З 2010-го по 2012-й їх всіх допустили до корита – якщо подивитись на склад тодішнього уряду, то там були представники багатьох. Коли ж були парламентські вибори 2012-го, в уряді залишилися представники двох груп (по третій є питання). І якщо до 2012-го року діяв принцип палки і пряника, то потім пряники закінчились, а залишилася тільки палка – прокуратура, міліція і так далі. Точніше пряник є, але тільки для Сім'ї.

Що ви в таких економічних умовах порадили б людям? Деякі економісти прямо кажуть, що треба позбавлятися гривні і скуповувати долари.

На жаль, ці поради не потрібні 80% людей в цій країні, яким немає, що втрачати – вони ледве кінці з кінцями зводять. Якщо пов'язувати з політикою, то це ж не штучний конфлікт Схід – Захід, російська мова – українська, НАТО – неНАТО. Ця система працює проти людей, все це дещо схоже на Врадіївку, тільки в більших масштабах. Раніше людей били, грабували, знущались над ними – але в них була надія, що ми підпишемо асоціацію і будемо жити, як в Європі. А у людей взяли і відібрали надію – вони в розпачі і влаштували бунт. Ми одна з небагатьох країн, яка під постійні розмови про прогрес пережила за 10–15 років процес деіндустрілізації. Промисловість здохла, і люди, які були інженерами, науковцями, сидять знедолені на городі і вирощують картоплю.

А як же думка про те, що всі ці радянські заводи – це вчорашній день і треба робити ставку на високі технології?

Так справа в тому, що старе в нас закривається, а нового не створюється, тому що немає ніякого конкурентного поля. Нас лякали, що після Асоціації та ЗСТ з Євросоюзом в нас загнеться індустрія. Так, багато чого загнеться, але з доступом до ринку, який в 10–12 разів більше, ніж ринок Тайожного союзу, відкриваються інші можливості. Все це переживали інші країни. Угорщина і Польща дійсно позакривали старі підприємства, але відкрили високотехнологічні інші. Якби була підписана угода про Асоціацію, сюди б пішли інвестиції – в нас дешева робоча сила, вдале географічне розташування, заводи зі Східної Європи «посунули» б сюди. А в нас реалізується якийсь найгірший сценарій.

Ви самі в чому тримаєте заощадження?

Я навіть не задумувався над цим. Управляти заощадженнями з дня в день – це робота, за якою потрібно слідкувати. В мене такої можливості немає, бо я свій час витрачаю на інше. Я тримаю заощадження в гривні і доларі 50 на 50 і не пробую заробити на цьому, а лише зберегти.

<http://glavcom.ua/articles/17378.html>

Гра з нульовою сумою. Замість підсумків тижня *Українська правда*

Перенесення центру розв'язання кризи до парламенту не може увінчатися реальними результатами, які б вирішили проблему протистояння. Адже парламент давно знаходиться в положенні поза грою – він втратив функції представницького органу, а центри ухвалення рішень знаходяться поза його стінами.

Час переломити ситуацію зараз втрачено.

Депутати у своїх рішеннях лише так чи інакше ретранслюють відсутність домовленостей в інших центрах впливу й пролонгують протистояння. Переформатування умовної більшості є скоріше бажаним, але не дійсним сценарієм найближчих тижнів. Сьогодні поки це гра з нульовою сумою.

Вдалося лише відмінити контраверсійні закони від 16 січня, які суттєво обмежували права громадян і каталізували перехід конфлікту до силової фази протистояння в Києві й регіонах України. Було ухвалено недієвий закон про амністію учасників протесту, який неможливо виконати.

Взагалі, якісь ознаки квазіпереговорного процесу знову з'явилися лише після насильства на Грушевського, антипрезидентських протестів у Західній, Північній і Центральній Україні, на Сході (Харків, Дніпропетровськ), Півночі (Суми). У Центрі – у Черкасах – акції протестувальників були жорстоко придушені із застосуванням з боку міліції сили й кримінальних бригад.

З боку президента також розглядалася можливість введення надзвичайного стану. Сьогодні така можливість мінімізована внаслідок впливу на процес з боку США, ЄС, і побоювань про наслідки такого кроку з боку фінансово-олігархічних груп, недостатності

впевненості з боку президента в армії й цілковитій підтримці силових структур. Фіксуються намагання схилення на бік президента армії, було оприлюднено заяви про прохання армії навести порядок.

Але сьогодні це більше схоже на політичні маніпуляції з боку прихильників президента, ніж на потужний процес. Втім, у лютому армії планується збільшити фінансування, заробітні плати мають зрости на 20%.

Вимоги опозиційних сил сьогодні – дострокові вибори президента; повернення до парламентсько-президентської республіки та на підставі цього формування нового уряду із широкими повноваженнями; звільнення всіх ув'язнених і закриття справ; припинення репресій; покарання винних у побитті громадян.

Проте, опозиція втрачає підтримку Майдану. Це відбувається й унаслідок відсутності результатів, на які очікують на Майдані.

Радикалізація настроїв триває, а нові структури самооборони Майдану можуть скласти політичну конкуренцію правим силам у політичному полі. Причини радикалізації – тактика уникнення реальних діалогових практик із боку президента з опозицією, протестувальниками, імітація діалогу з опозицією.

Тактика президента – тягнути час, який теоретично грає на нього. І ЄС не поспішає санкції вводити, розглядаючи це як крайній крок, а зараз – розмови та висловлювання "крайньої стурбованості тим, що відбувається".

РФ усіяло інформаційно підживлює кризу в Україні, запускаючи живі картинки "федеративних з'їздів" у Харкові, прохання про допомогу з боку професійних проросійських депутатів Криму.

Тиражуються тези про розпад України, її федералізацію, яка, насправді, не вирішує для України жодних проблем. Адже все одне такі рішення як зовнішня політика, державна мова – зазвичай у подібних державних моделях вирішуються в центрі федерації.

Варіант для України – узаконення дій для удільних корумпованих князків

Від більш відвертих сценаріїв РФ утримують Олімпійські ігри в Сочі. Втім інформаційні війни, економічний вплив у подальшому посилюється у вигляді продовження кредиту та умов його подальшого отримання. А сценарій дестабілізації в країні допомагає ще глибше втягнути країну в орбіту впливу Путіна.

Пропозиції для опозиції стосовно входження в уряд виглядають як тактичний крок із боку президента, який здійснюється значною мірою з метою її компрометації.

З одного боку, це природна практика будь якого політичного розв'язання кризи в порядній країні. Але в Україні за умов, що пропонуються, це чергова пастка для розкручування політичного протистояння. Такий крок не підтримується значною частиною Майдану. До того ж, опозиція за таких умов навряд чи контролюватиме уряд: фінансовий і силовий блоки залишаються під контролем президента.

За конституційними можливостями, президент може в будь-який час звільнити главу уряду й впливати на все, але ні за що не відповідати. Та й будь-які розмови стосовно керманців уряду за звичною українською традицією точаться стосовно ПБ, а не програм виходу з гуманітарної й економічної кризи. Тут нічого навіть і не змінюється, ані в риториці влади, ані у висловлюваннях опозиції, що теоретично претендує час від часу на відповідні крісла.

Тому опозиція наполягає на конституційних змінах, які можуть трактуватися як легітимні, та повернення до парламентсько-президентської республіки як перехідний етап для розробки більш оптимальної моделі, повернувши Конституцію 2004-го року. Ця конституція неідеальна, але ці кроки змогли б зняти ескалацію напруження.

Такий варіант подій послаблює Віктора Януковича й не приймається ним та його найближчим оточенням.

Основна тактика команди президента – пролонгація часу. Тому варіанти конституційних договорів, угод доволі гарні, але в мирний час.

Якби було реальне бажання, ці питання можна було би вирішити й минулого року, адже начебто працювала Конституційна Асамблея, готувалися варіанти конституції. Цю діяльність варто продовжувати, але вже після повернення до конституційного поля.

Імовірно керівництво уряду після відставки Миколи Азарова дістанеться особам, які підтримують президента й будуть підтримані російською стороною. Янукович, звичайно, намагатиметься торгуватися із РФ, адже тоді він ризикує стати номінальним президентом. Однак, якою може виявитися ціна такого торгу, який складно назвати компромісом виходячи з риторики Сергія Глазєва про потребу силових варіантів розв'язання "української проблеми Майдану".

Українські олігархи є надзвичайно обережні в підтримці опозиції, Майдану. Адже їхні депутати в більшості не підтримують дієво голосуваннями будь-які пропозиції опозиції.

Поки що президент контролює фракцію ПР у парламенті, хоча ситуація не виглядає напрочуд стабільною.

Заяви керманців українських бізнес-груп, які засуджують насильство, значною мірою спричинені побоюванням економічних санкцій з боку ЄС і США. Втім позиція залишається не стійко артикульованою й не підкріплюється активними діями їхніх депутатів у парламенті. Позитивом є певною мірою об'єктивне висвітлення подій у країні з боку ЗМІ, які належать олігархам.

Отже, криза, відсутність політичного поступу й реального діалогу, довіри – нині консервуються. І будь-які зміни в політиці, дії влади й тиск можуть викликати ланцюгову реакцію з боку протестувальників, поновлення силових дій у Києві й регіонах.

Тим більше, що в Україні поширюються прецеденти силового тиску на активістів, представників НУО, викрадення та катування активістів.

Криза сьогодні полягає не стільки в протиріччі між російськомовними чи україномовними, скільки стосовно геополітичних орієнтацій громадян, протидії прихильників влади і опозиції.

Загроза подальшої дестабілізації в Україні досі залишається вкрай актуальною.

Було б раціонально задля уникнення подальшої ескалації конфлікту з боку ЄС не просто висловлювати "занепокоєння ситуацію, що склалася" – але й застосовувати реальні економічні санкції до представників політикуму, що підтримують репресії, наполягати на посередництві в переговорах, розширити поле комунікаторів, допомогти зі звільненням арештованих протестуючих-заручників, провести розслідування та покарати тих посадовців та представників міліції, які були винні в насиллі. Зрештою, зняти візові вимоги для українських громадян, надати Україні перспективу членства в ЄС.

Втім, нам ніхто не допоможе окрім нас самих.

І наразі складно сказати, коли у влади, парламенту, урядовців таки спрацює інстинкт самозбереження – нехай і не для країни, але для себе особисто. Лише тоді це буде дійсно діалог, а не намагання "розвести".

<http://www.pravda.com.ua/articles/2014/02/10/7013197/>

Блоги

Андрій Шевченко: "Про "регіоналів", Тігіпка і "Демплатформу"
pravda.com.ua

Вчора разом з Лесею Оробець, Андрієм Павловським і Сашею Бригінцем підписали відкритий лист до "регіоналів". Пропозиція проста – не підтримувати "яструбів" і не голосувати за Ключєва-прем'єра.

За цим стоїть більше. Я вірю, що серед регіоналів є депутати, які здатні на громадянську позицію і на вчинок.

Судячи з моєї інформації, у фракції ПР сформувалася група, яка готова діяти врозрід із генеральною лінією Януковича-Медведчука. Ідеться про щонайменше 30 депутатів, які готові голосувати "інакше" – по совісті і по здоровому глузду. Лідером цієї групи називають Сергія Тігіпка. Я також чую про те, що "Демократичну платформу" у Партії регіонів готові підтримати кілька губернаторів і кілька голів обласних організацій ПР. Бунт цієї команди слід очікувати найближчого тижня.

Я також знаю з особистого спілкування, що в залі ВР реально є кілька десятків депутатів, які готові голосувати за "амністію" (без жодних додаткових умов) і за "конструктивні" законопроекти, які будуть кроком назустріч Майдану і допоможуть розв'язати кризу.

Мене зараз менше всього цікавить, хто у ПР виграє від розколу партії влади – Андрій Клюєв чи Сергій Львовичкін, Віктор Медведчук чи Сергій Тігіпка...

Але я дуже вірю, що цей розкол підштовхне кожного регіонала до того, щоб чітко визначитися по совісті...

Я також закликаю кожного активного громадянина у найближчі дні обрушити весь ваш талант і енергію на знайомих Вам регіоналів. Facebook і Однокласники, телефон і звичайна пошта – все це методи, які дозволять Вам достукатися до кожного з них.

Ми ЗНАЄМО, що ВОНИ зараз вагаються! Що кожне рішення для них – як вибір по совісті. Ми віримо, що в кожній людині (навіть у нардепі від ПР) ми можемо пробудити совість, і здоровий глузд, і інстинкт самозбереження!

Ми переможемо!

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/shevchenko/52f69790e03e2/>

Віктор Балоба: «Конституційна писанина. Опозиціє, зупинись!» *glavkom*

Коли лідери опозиції мають відразу два варіанти внесення змін до Конституції, це говорить лише про одне - їх шанси змінити систему влади дорівнюють нулю. З такими підходами вони не лише приймають правила гри, які нав'язує влада. Вони допомагають владі загнати себе в глухий кут.

Тому, хочу нагадати: люди на Майдані вимагають повернення до Конституції 2004 року. Для цього достатньо законопроекту на одну сторінку. А ця вся конституційна писанина наштовхує на один висновок - хтось уже відчув себе президентом, а хтось головою ВР і почав ділити владу під себе.

<http://glavcom.ua/articles/17384.html>

Телебачення і радіомовлення

Цього тижня у Верховній Раді очікували голосування за нового Прем'єра *ICTV, Факти тижня*

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: На шляху виходу з політичної кризи дві політичні вимоги мітингарів – повернення до Конституції 2004-го року та новий уряд. Цього тижня у Верховній Раді очікували голосування за нового Прем'єра, і активно обговорювали можливі кандидатури. Ну, Арсеній Яценюк, який отримав пропозицію від Президента Віктора Януковича ще два тижні тому, Петро Порошенко, як найкомпромісніша фігура, Сергій Арбузов, який фактично керує урядом зараз. Ну і Андрій Клюєв. Саме його шанси оцінювали найвище. І опозиція стверджувала, що саме кандидатуру Клюєва Президент внесе на розгляд парламенту. Але цього тижня це так і не сталося. Переговори пішли десь глибоко під килим.

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Цього тижня протистояння тимчасово перемістилося з вулиці в парламенті. Ще в понеділок на погоджувальній раді стало зрозуміло – домовляння, зітхання більшості і опозиції зайшли у глухий кут.

Олег ТЯГНИБОК, голова парламентської фракції ВО "Свобода": "Не треба отут от нам пропонували абсолютно нікому непотрібні порядки денні".

Олександр ЄФРЕМОВ, голова парламентської фракції Партії регіонів: "Я понимаю, что врятли нам удастся на этой неделе конструктивно что-то сработать".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Депутати ніяк не могли затвердити навіть порядок денний нової сесії. Опозиція вимагала спочатку змінити Конституцію.

Арсеній ЯЦЕНЮК, голова парламентської фракції ВО "Батьківщина": "Єдиний шлях до стабілізації ситуації є відновлення конституційного правопорядку в Україні, і повернення до редакції Конституції 2004-го року".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: І вдосконалити ухвалений минулого тижня закон про амністію для учасників акцій протесту.

Віталій КЛИЧКО, голова парламентської фракції партії "УДАР": "Закон про заручників, який чомусь називають законом про амністію, не діє, і діяти не буде".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Натомість у більшості заявили, що змінювати Конституцію наразі не готові. І запропонували створити тимчасову спецкомісію для підготовки змін до Основного закону.

Володимир РИБАК, голова Верховної Ради України: "Закон, його повинні розглянути фахівці, комітет. Цього поки що немає".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Зрештою більшість та опозиція просто пересварилися.

Олег ТЯГНИБОК, голова парламентської фракції ВО "Свобода": "А ви не піднімайте голос тут зараз, Олександр Сергійовичу.

Олександр ЄФРЕМОВ, голова парламентської фракції Партії регіонів: "А я не піднімаю. Вы первые начали".

Олег ТЯГНИБОК, голова парламентської фракції ВО "Свобода": "Ви починаєте тут перекидувати з хворої голови на здорову".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: І все ж сесію наступного дня урочисто відкрили. У Раді аншлаг – іноземні послы, почесні гості, і навіть уряд на чолі з Сергієм Арбузовим. Утім опозиція зустріла міністрів не надто люб'язно, і їм довелося рятуватися. Подейкували, що парламент цього тижня був готовий затвердити нового Прем'єр-міністра. Називали навіть найвірогіднішу кандидатуру – Андрія Клюєва. Начебто найбільш прийнятної для фракції більшості. Однак офіційного подання від Президента не надійшло.

Олександр ЄФРЕМОВ, голова парламентської фракції Партії регіонів: "Я думаю, что у нас некоторые люди опережа еще что-то говорят. До тех пор, пока документа соответствующего не будет, - говорит о чем-то преждевременно".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Експерти не виключають, що Президент захоче залишити на посаді Прем'єр Сергія Арбузова, який зможе керувати урядом у статусі в. о. лише до кінця березня. Але тут чимало залежить від позиції Москви, і ситуації в середині Партії регіонів.

Володимир ФЕСЕНКО, політолог: "Є потенційні проблеми. Є незадоволення діяльністю нинішнього виконувача обов'язків Прем'єра, деяких його соратників в уряді. Навіть у фракції Партії регіонів".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Варіант технічного або коаліційного уряду поки маловірогідний. Хоча США та ЄС вже заявили. Що фінансову допомогу дадуть лише під такий Кабмін.

Ігор ПОПОВ, політолог: "Скоріш за все, закінчиться це все тим, що на посаду Прем'єр-міністра призначать чи то Яценюка чи то Порошенка, і кілька представників чи то опозиції чи то хоча би не влади увійдуть в уряді. І перш за все вони увійдуть в фінансово-економічний блок для того, щоб контролювати витрачання коштів, які надасть захід".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Утім подібний сценарій можливий лише в разі нового загострення ситуації, або якщо влада відчує, що розв'язання кризи в інший спосіб неможливе. Але поки такого відчуття у неї немає.

Вадим КАРАСЬОВ, політолог: "Какая стратегия власти? В затягивании времени. Почему? Потому что для власти это более оптимальный сценарий, нежели согласие на конституционную перемотку Конституции 2004-го года".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Стратегію опозиції визначити важче, оскільки неможливо зрозуміти чи існує ця стратегія взагалі. Поки опозиціонери наполягають на поверненні до Конституції 2004-го року. І лише тоді готові увійти до уряду. Натомість з'явився загадковий лист Тимошенко, в якому вона виступає проти цього, і радить опозиції взагалі вийти з переговорного процесу. До того ж очевидно, що для повернення до Конституції 2004 року в парламенті немає ані Конституційної більшості, ані навіть простої. Хоча голова профільного комітету Давид Жванія і показує портфель, в якому у нього начебто є 232 підписи за Конституційний акт. Який відновлює Основний закон 10-річної Давнини.

Ігор ПОПОВ, політолог: "Опозиція просто немає голосів. І ніхто на сторону опозиції не перебігає з влади. Влада боїться прийняти якісь рішення мінімальною більшістю, розуміючи, що це викличе нові протести".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Ситуація патова. Відомий правник і співавтор Основного закону Віктор Мусіяка вважає, що розв'язати її може конституційний суд.

Віктор МУСІЯКА, юрист, віце-спікер Верховної Ради України (1996-1998 рр.): "Сам Конституційний суд може, грубо кажучи, скасувати своє рішення. Або юридично виражаючись прийняти рішення про припинення дії. У них є підстави і повернутися. І це зробити".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Натомість радниця Президента Марина Ставнійчук категорично проти участі Конституційного суду.

Марина СТАВНІЙЧУК, радник Президента України: "Сьогодні Конституційний суд немає бодай нульової довіри у громадян України".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Для виходу з кризи вона пропонує укласти Конституційний договір.

Марина СТАВНІЙЧУК, радник Президента України: "Ми уже таку форму використовували у свій час, в 95 році був укладений конституційний договір між Президентом і народними депутатами України, і були взяті на себе взаємні зобов'язання".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Однак цього тижня парламент до компромісу не наблизився. Засідання закрили достроково. Але пообіцяли зібратися позачергово, як тікши дійдуть згоди.

Володимир ФЕСЕНКО, політолог: "Думаю, що сценарій може з'явитися, якщо ну треба буде шукати швидкий вихід. Да. Тобто або загострення конфлікту прискорить розв'язання конституційного питання, або воно буде, знаєте, розтягнуто в часі".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Поки хитке перемир'я і пауза, яка швидше на користь влади, ніж опозиції. А якщо у парламенті раптом з'являться голоси і для конституційних змін, наприклад, групу регіонала Сергія Тігіпка, то Раду можна й розпустити. Варіанти як це виправдати з правової точки зору начебто вже розроблені.

На Майдані в Києві зібралось вже ювілейне 10 народне віче

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Сьогодні на Майдані в Києві зібралось вже ювілейне 10 народне віче. Людей за різними даними від 40 до 70 тисяч. Зі сцени виступили активісти і лідери опозиції. Який план дій вони проголосили, про це ми будемо говорити далі у «Фактах тижня». Ну, а також про найприємнішу сьогоднішню новину – першу олімпійську медаль України в Сочі. Отже, дивіться ділі. Отже, сьогодні на столичному Майдані знову Народне віче, вже 10, ювілейне. Після чергового тижня протистояння, лідерів опозиції чекали запитання, що робити далі. Арсеній Яценюк заявив, що треба боротися за повну зміну системи влади, а шлях до неї лежить через зміну Конституції.

Арсеній ЯЦЕНЮК, голова парламентської фракції ВО «Батьківщина»: «Ми чітко заявили, що Віктор Янукович, посадою Прем'єр-міністра не треба купувати опозицію. Ми готові взяти всю повноту відповідальності і сформувати опозиційний Уряд, якщо такий Уряд формується безпосередньо українським Парламентом»

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Лідери опозиції також заявили, що протести мають тривати. Віталій Кличко анонсував загальноукраїнський страйк, призначений на 11.00 ранку 13-го лютого. Також було оголошено про те, що загони самооборони поширяться за межі Майдану, по всій Україні і патрулюватимуть вулицю. Ну і тут слід нагадати, що МВС називає ці загони не законними воєнізованими угрупованнями. Про інше угруповання зі сцени Майдану нагадала Руслана. Вона розповіла, що її переслідують так звані «тітушки», не дають дістатися додому, погрожують фізичною розправою, кажуть, що вона повторить долю Булатова. Ну і сам Дмитро Булатов говорив сьогодні з Майданом телефоном з Литви, де проходить лікування. Цього тижня литовські дипломати підтвердили, медики визначили, що на тілі Булатова є сліди тортур. Сам він дав пре-конференцію де він розповів подробиці свого викрадення. Хронологію протестних подій цього тижня зібрав Володимир Соколов.

Кореспондент: Не сподіваний вибух у штабі Євромайдану. Нічні погроми столичних ресторанів А також багатотисячна хода протестувальників в обхід до Верховної Ради. Вже третій тиждень від початку протестування на Грушевського, у Києві не зникає напруга. Почався тиждень із нових підпалів машин у столиці. За ніч з неділі на понеділок активістам Автомайдану спалили 8 легковиків, а загалом вже майже чотири десятки.

Катерина БУТКО, речниця Автомайдану: «Міліція тільки кожного ранку вивішує скільки машин було спалено і ніяких результатів пошуків за 4 дні у них, також, немає».

Кореспондент: Аби унебезпечитися від можливих підпалів Автомайданівці організовують нічний патруль. А вже наступного дня про посилення патрулів на київських вулицях повідомляють у МВС. А також про створення потужної слідчо-оперативної групи для розслідування всіх інцидентів.

Віталій ЗАХАРЧЕНКО, в.о. міністра внутрішніх справ України: «Мы всех этих поджигателей выявляем, рано или поздно они будут привлечены к ответственности. Ответственность там серьезная – там от 3-х до 10-ти лет лишения свободы».

Кореспондент: Тим не менш, вже у ніч на четвер, до підпалів додаються ще й нічні погроми. У центрі Києва молодики з бітами, в камуфляжі і в касках троцять два ресторани, які б начебто належать народним депутатам більшості. Б'ють вікна і двері та залишають на стінах революційні гасла. У погромах одразу запідозрюють самооборонців Майдану, оскільки штурмовики були в їх фірмовому одязі.

Степан КУБІВ, комендант будинку профспілок: «Ті люди сьогодні взуті в кросівки, які абсолютно не властиві для представників і самооборони, і інших загонів, які є, і людей, які перебувають у нас на Майдані. Саме кросівки, це підкреслює, що це спланована провокація «тітушок».

Кореспондент: І цього ж дня в Будинку профспілок несподівано лунає сильний вибух. Після чого, двох активістів правого сектора із серйозними пораненнями, швидка направляє до лікарні. За словами очевидців, усе сталося, коли хлопці відкрили пакунок з ліками, який приніс невідомий чоловік. Предмет, що вибухнув, був схожий на кубинську сигару.

Анатолій ВЕДМІДЬ, активіст Євромайдану: «Був пакунок з написом «Медикаменти». Хлопці отримали, один з підрозділів отримав, пакунок і при спробі його вскрити – відбувся вибух».

Кореспондент: Обидва поранених зі Львова. 20-річному Романові на одній руці відірвало кисть, а на іншій кілька пальців. А от 15-річний Назар втратив око. Через побоювання майданівців, що хлопців можуть заарештувати, поранених вже перевезли з Київської лікарні до Львівської. Міліцію ж на місце вибуху, активісти не пускають. Заявивши, що проводять власне розслідування і бояться провокацій.

Валерій МАЗАН, в.о. начальника Головного Управління МВС у Києві: «Работники Дома профсоюза или представители Евромайдана, которые находятся сейчас в Доме профсоюзов,

наверное, все таки, что-то скрывают от людей, от милиции, что там происходит, что изготавливается, что хранится».

Кореспондент: Комендант Майдану Андрій Парубій це заперечує і називає провокацією влади.

Андрій ПАРУБІЙ, комендант Євромайдану: «Це одна із елементів провокації проти Майдану. Тобто, якщо досі вони робили тільки інформаційні провокації, то вчора вони перейшли межу і пішли роботи провокації, які межують із терактами».

Кореспондент: Про ймовірну підготовку теракту, але вже радикальними силами Майдану, заявляє і головний міліціонер. Віталій Захарченко не виключає, що вибух в Будинку профспілок стався під час виготовлення вибухівки. Тим часом, на тижні, з'являються нові подробиці викрадення лідера Автомайдану, який нині перебуває на лікуванні у Вільнюсі. Після ретельного обстеження Дмитра Булатова литовськими медиками, МЗС Литви підтверджує наявність ознак тортур на тілі активіста. А потім він і сам розповідає деталі свого викрадення та катування на прес-конференції.

Дмитро БУЛАТОВ, лідер Автомайдану: «Так как они меня били и пытали – это делали профессионалы, которые умеют делать подобные вещи».

Кореспондент: За словами Булатова, найбільше цікавило викрадачів, хто фінансує Автомайдан, і чи причетне до цього американське посольство. Під час тортур, - каже, - було на стільки боляче, що довелося брехати. На камеру змусили говорити, що він і шпигун ЦРУ, і що Автомайдан начебто проплачують американці.

Олег ЛЯШКО: "Треба вбити людей, щоб нарешті ми в залі зрозуміли".

Чи не найспокійніше цього тижня було хіба що на Майдані, де тривала трансляція безрезультатної роботи Верховної Ради. Тоді як на Грушевського розгорнулися справжні бої. Що правда, інформаційні.

Чоловік: "Допомогти сторонам домовитися".

Кореспондент: Майданівці переконані – правоохоронці не знають, що реально відбувається в країні. А тому встановили для них на барикадах проектор, і почали крутити новини. Ті у відповідь вмикають на повну потужність радянські пісні. І цього ж тижня кілька тисяч активістів Євромайдану вперше з часу загострення протистояння залишили свої позиції. І влаштували ходу до парламенту. Обійшовши вулицю Грушевського з боку Інститутської та Маріїнського парку, активісти пікетували Верховну Раду. Аби нагадати, що Майдан чекає від депутатів конкретних рішень, а не бездіяльності і перерв у роботі. Що правда, наблизитися в притул до будівлі Ради не змогли. Силовики на глухо перекрили прохід щитами, "ЗІЛами", автобусами. У цей же час прихильники влади продовжували свою акцію у Маріїнському парку. Втім усе обійшлося без сутичок опонентів.

Інтернет-спільнота: чи збігаються слово і діло в народних обранців *"Студія "1+1", ТСН-Тиждень*

Алла МАЗУР, ведуча: Ну, а інтернет-спільнота звернула увагу цього тижня чи збігаються слово і діло в народних обранців, особливо тих, хто палко переконує виборців щастя Україна матиме тільки в союзі з Росією. І з'ясувалося, щасливе майбутнє власних нащадків ці політики уже кують, але не там, куди кличуть нас із вами. Юлія Дячук розкаже більше.

Юлія ДЯЧУК, кореспондент: Театралізований фейс-контроль у львівській ресторації для нього закінчиться фіаско. Тоді народжений в Дніпропетровську регіонал Олег Царьов «Слава Україні!» так і не скаже. Поза парламентом він носить ностальгійні футболки, мало не фанатіє від Володимира Путіна і не втомлюється переконувати, що світле щасливе майбутнє України не в Євро-, а саме у Митному союзі.

Олег ЦАРЬОВ, депутат ВР, член фракції Партії регіонів: «Для меня очень важно, что выбор Таможенного союза, выбор экономической интеграции с Россией это выбор будущей профессии моих детей».

Юлія ДЯЧУК, кореспондент: Знайомтеся, Максим Царьов і Ольга Царьова старші діти Олега Анатолійовича. Цього тижня Інтернет просто гудів про те, де вони навчаються. Ні, не в Калузі, Москві чи Рязані. 18-річний Максим граніт науки економіка кризе у Англії. А 14-річна Ольга у Шотландії вдосконалює англійську.

Олег ЦАРЬОВ, депутат ВР, член фракції Партії регіонів: «С русским у них все хорошо».

Юлія ДЯЧУК, кореспондент: Він посміхається, з гордістю показує на планшеті фотографії дітей і в ситуації із місцем його навчання не бачить жодного десоансу.

Олег ЦАРЬОВ, депутат ВР, член фракції Партії регіонів: «Начиная с Петра I отправляли детей учиться за границу для того, чтобы они возвращались и подымали нашу родину. Я считаю, чтобы наши дети не зависимо мои, ваши, еще кого- то, должны учиться в самом лучшем месте в которым они могут себе позволить».

Ірена КАРПА, письменниця: «Їхня риторика взагалі на голову не налазить. Тому що це я не знаю на яких ідіотів вона розрахована. Вам кажуть, що Європа вас погубит, але наші діти там можуть вчитися».

Юлія ДЯЧУК, кореспондент: Вона знизує плечима і як завжди не добирає слів. Маму двох дітей письменницю Ірену Карпу відверто обурює позиція, коли для країни добре одне, а для власних дітей зовсім інше. За Тімаці у цьому кліпі головний донецький комунальник Костянтин Савінов, а за Лепса місцевий депутат регіонал Олексій Прозоров. Цей рімейк подарунок сину Савінова на 20-річчя. Хлопець уже кілька років вчиться у Лондоні.

Костянтин САВІНОВ, керівник управління благоустрою та комунального обслуговування Донецької міськради: «Ту профессию, которую он выбрал к сожалению мы не нашли на территории Украины вуза - это социология, политология».

Юлія ДЯЧУК, кореспондент: Не знайшла собі місця у вітчизняних вишах і донька донецького губернатора Андрія Шишацького Ольга. Торік вона поїхала на навчання у ту ж Великобританію. А це депутат регіонал Володимир Вечерко. Цього тижня під час ефіру на громадському він зізнається у тому, що його донька Вікторія взагалі має подвійне громадянство. Плутичина з громадянством і європаспортами виникла цього тижня і у вітчизняних політичних важковаговиків – в Сергія Арбузова, Миколи Азарова і Андрія Ключова. За словами депутатки Ребеки Хармс у всіх трьох начебто є австрійські паспорти.

Ребека Хармс: «Наші австрійські колеги розслідували це. Дійсно, вони мають австрійські паспорти».

Юлія ДЯЧУК, кореспондент: Тріо українських посадовців ці закиди категорично заперечили. Азаров просто відвідував у Відні сина, а тут такий розголос. Та й сама Ребека Хармс сказала про те, що її слова не зовсім правильно переклали. Не знайшли підтвердження іноземних паспортів у наших чиновників і в австрійському МЗС.

«Повідомлення про те, що три зазначені особи мають громадянство Австрії не підтверджено».

Юлія ДЯЧУК, кореспондент: Та не встигли українські бюрократи відійти від першого євродзвіночка, як із Страсбурга пролунав ще один. В четвер Європарламент ухвалює резолюцію в якій закликає країни ЄС ввести адресні санкції політикам, чиновникам і бізнесменам, які причетні до насилля та загибелі українських маніфестантів, вимагають обмежити в'їзд до Євросоюзу і заблокувати їхні рахунки.

Україну покидають лідери радикально настроєних протестуючих *Интер, Подробности недели*

Андрей ДАНИЛЕВИЧ, ведущий: Тем временем страну покидают лидеры "радикально настроенных групп" протестующих. Авто-майдановец Дмитрий Булатов по разрешению суда "уехал на лечение" в Литву; руководитель "Спильной sprawy" Александр Данилюк бежал в Великобританию (в Украине он объявлен в розыск). В историях этих людей множество

"загадок". Чтобы получить хотя бы часть ответов, наши корреспонденты встретились с Булатовым и Данилюком в Вильнюсе и Лондоне.

Михаил КОЛЕСНИКОВ, корреспондент: Киевский ресторатор и общественный активист Дмитрий Булатов стал известен после участия в движении "автомайдан". Это его последнее выступление на митинге в центре Киева.

Дмитрий БУЛАТОВ, активист: "Я звертаюсь зараз до лідерів опозиції, які стоять поруч зі мною. Ми досі не почули відповіді, але нам потрібен лідер, лідер опору. Негайно!"

Михаил КОЛЕСНИКОВ, корреспондент: А потом начались столкновения на Грушевского. Мало кто помнит, что первыми там были именно активисты автомайдана. А Булатов - быстро исчезает. 30-го января он выходит Из лесу в село Вишеньки под Киевом. Говорит - 8 дней провел в плену. Вместо милиции он вызвал друзей и нардепов от оппозиции. И дал интервью заранее оповещенным телеканалам.

Дмитрий БУЛАТОВ, пострадавший активист: "Ухо отрезали, распяли, на теле живого места нет. Но, живой – и слава Богу".

Михаил КОЛЕСНИКОВ, корреспондент: Ухо в крови, как и половина лица, и верхняя одежда, и прилипшая к животу футболка. А это - Булатов уже в клинике "Борис". На животе нет ран. На левой щеке – шов. А диагноз по его же просьбе - держат в секрете. Петр Порошенко от койки не отходит. Он же сопровождает Булатова в аэропорт. Рейс на Ригу. Пересадка. И вот он в Литве. Возле главного входа в аэропорт Вильнюса, перед прилётом Дмитрия Булатова уже собралась толпа работников прессы и телекамеры. Но активист здесь так и не появился. За ним отправили кортеж, через этот боковой рукав, прямо на взлётную полосу, как обычно делают при встречах важных делегаций. В больнице скорой помощи Булатов анонсирует пресс-конференцию. Съёмочная группа прибывает на день раньше. Вместе с Дмитрием, в этой больнице еще один участник майдана. Мы решили их проведать. Принесли им яблоки и апельсины. Широкие длинные коридоры. Где палата украинцев – никто не сообщает.

Медсестра: "В администрацию зайдите. И там вас направят".

Михаил КОЛЕСНИКОВ, корреспондент: В администрации вызывают пресс-секретаря. Пока ждем, общаемся с офис-менеджером.

Корреспондент: "А как вообще, много посетителей приходят к ним проведывать?"

Офис-менеджер: "Да, много".

Михаил КОЛЕСНИКОВ, корреспондент: Впрочем, съёмочная группа "Подробностей недели" сегодня посетителями не станет.

Администратор: "Нельзя, нельзя".

Журналист: "К ним не пускают?"

Администратор: "Конечно, нельзя".

Михаил КОЛЕСНИКОВ, корреспондент: Мол, ответы на все вопросы – только на пресс-конференции. В небольшом зале множество телекамер. Фотокорреспонденты - сидят на полу. Булатова привозят в инвалидной коляске. Под стрекочущие фотовспышки он медленно опускается на стул.

Дмитрий БУЛАТОВ, пострадавший активист: "Я буду говорить медленно, потому что я не очень хорошо себя чувствую. У меня иногда кружится голова и расплывается зрение".

Михаил КОЛЕСНИКОВ, корреспондент: Несколько предложений – и пауза. Переводчик пересказывает на английском. По словам лидера автомайдана, его похитили, когда он пытался получить деньги в банкомате. Удар, Мешок на голову. Привезли в комнату с кроватью и ведром. Кормили - ветчиной и сыром. Каждый день пытали. Вопросы одни и те же - кто финансирует автомайдан? Сколько заплатили американцы? Заливали воду в рот, пытались выколоть глаз, отрезали часть уха. Еще, говорит Дмитрий, его били по вискам и затылку.

Дмитрий БУЛАТОВ, пострадавший активист: "Очень сильно и били очень профессионально. Врачи даже, когда отмывали мои волосы от застывшей крови, они давали мне обезболивающее, потому что под волосами голова была вся разбитая. Ну, не было ран

кровоточащих, но прикоснуться там было не к чему. Но в отчете лечащего врача о травмах головы – ни слова.

Паулюс ГРАДАУСКАС, лечащий врач Булатова: "Правое ухо повреждено, и части у него нет. Наложены швы. Заражения нет. Есть рана на левой щеке. И много гематом, особенно на руках. Ладони - в ранах. Они не кровоточат. Рентген показал, что переломов на руках нет. Нет внутренних повреждений органов. Сейчас лабораторные анализы говорят об улучшении состояния".

Михаил КОЛЕСНИКОВ, корреспондент: Еще одна деталь. Он утверждал, что его распинали. Но на месте, где должны быть характерные следы, лишь небольшие точки.

Дмитрий БУЛАТОВ, пострадавший активист: "Я не знаю, гвозди это были или нет. Они сказали, что мы умеем прибивать, и мы тебе не повредим сухожилия, и они прибили мне руки гвоздями, или чем-то к дереву".

Михаил КОЛЕСНИКОВ, корреспондент: Сделанные в Вильнюсе фотографии ран и уха, о котором так судачат в интернете, мгновенно публикуют СМИ. Это, фактически, первые фото уха Булатова. На прежних ухо было в пластыре. Непонятно одно - почему эти фото не могли сделать еще в Киеве? У версии похищения уже появилось много противников. Журналист и блогер Анатолий ШАРЬИЙ в этой истории заметил ряд нестыковок.

Анатолий ШАРЬИЙ, журналист: "Многие заметили щетину, да, которая не отросла за 8 суток, зато отросла за двое суток, потому что журналисты, снимавшие в Литве Булатова, уже видели эту щетину. По поводу ногтей, которые у нормального человека отрастают также за 8 дней. И по поводу вообще эволюции, скажем так, его плохого самочувствия. Потому что в первый день мы видели человека, который говорил - мы готовы бороться, все нормально, он шел, он активно жестикулировал. На второй день ему стало немного хуже, на третий день – ему совсем".

Михаил КОЛЕСНИКОВ, корреспондент: Вильнюсские врачи от комментариев о происхождение ран - поспешно открестились. Ждут результатов судебно-медицинской экспертизы, назначенной правительством. А в Минздраве уже подсчитали предполагаемые расходы на лечение пострадавших майдановцев. Ведь в Литве страховая медицина, и министерство не может лечить иностранцев.

Витянис АНДРЮКАЙТИС, министр здравоохранения Республики Литвы: "Сейчас деньги поступают из резерва правительства. Это бюджетные средства. Но, мы так смотрим на ситуацию, чтобы нам хватало на это ассигнований бюджетных. Мы пока что думаем, что где-то в порядке на 150 тысяч литов мы можем просить такую сумму из резерва".

Михаил КОЛЕСНИКОВ, корреспондент: Это примерно 50 тысяч долларов. Далеко не каждый литовец может позволить себе лечиться на такие деньги. Но, для дружественного Майдана средства найдутся. А это Лондон. Здесь Александр Данилюк, лидер "Спільної справи" и "Податкового майдана-2010". Захватчик трех министерств. Объявлен в розыск СБУ. Не стал ареста дожидаться – убежал. Границу, говорит, пересекал нелегально. Пешком. Но где - не признался.

Александр ДАНИЛЮК, лидер движения "Спільна справа": "Був мороз і гарна така завірюха, єдина проблема що було дуже холодно і треба було йти десь 5 кілометрів, а так ніяких інших перешкод не було. Ні з одного, ні з другого боку не був зафіксований перехід".

Михаил КОЛЕСНИКОВ, корреспондент: Где и какая была погода, можно проверить в Интернете. В день, когда Данилюк, по его словам пересекал границу, снег падал только во Львовской области, в районе Равы-Руской и в Шегинях. В Пшемьшле – ближайшем населенном пункте Польши – тогда тоже была метель. Там Данилюк мог сесть на автобус до Варшавы. Оттуда - вылететь в Лондон. Сейчас он снимает жилье в столице Великобритании, планирует развернуть заграничное бюро радикальной организации "Спільна справа".

Николай БУЦ, активист "Спільної справи": "У нас есть постоянная с ним связь телефонная и вот вечером, если вы имеете желание, вы можете присоединится к телеконференции через "Скайп" между Лондоном и наметовым местечком здесь".

Михаил КОЛЕСНИКОВ, корреспондент: Данилюк дает пресс-конференции на большом экране в палатке "Спільної справи" на Майдане. Востребован он и в Лондоне у иностранных журналистов. Но все же самые популярные новости на этой неделе - вот эти. Лицо со шрамом. В Литве Дмитрия Булатова считают без пяти минут политбеженцем. Там мало кого интересует, чем он занимался в Украине. Как только у меня будет возможность, я вернусь в Украину. В Украине же Дмитрий Булатов – фигурант двух уголовных производств. Похищение. Организация массовых беспорядков. Тем временем, Литва открывает двери для участников массовых протестов. Волна пошла. Фотография с Майдана стала еще одним способом быстро уехать в Европу. Вот на этом видео, снятом нами в миграционной службе, мужчина из Украины просит убежище для своего сына, который якобы стоял на Майдане.

Мужчина: "Вы понимаете, ему по новому законодательству может грозит тюрьма за участие в митингах. Хочу просто спасти ребенка. Или тюрьма, или..."

Женщина: "Я ничего не могу сделать. Если бы он хотя бы привлекался.. Но, а так. "Участвовал в митингах" – это не повод давать статус. У нас так не принято".

Михаил КОЛЕСНИКОВ, корреспондент: А в аэропорту Вильнюса, при виде визитеров из Украины все больше интересуются о цели прибытия. Уточняющее слово "Майдан" произносят уже с заметной улыбкой.

СБУ приводит в готовность антитеррористический центр

Андрей ДАНИЛЕВИЧ, ведущий: Антитеррористический центр при СБУ сегодня официально заявил, что вынужден привести в готовность субъекты борьбы с терроризмом на территории государства. Причина тому – увеличение количества анонимных сообщений террористического характера: о том, что заминированы объекты повышенной опасности: атомные и гидроэлектростанции, международные аэропорты, железнодорожные и автовокзалы. Все чаще звучат призывы блокировать госорганы, захватывать помещения, в которых хранится оружие. Служба безопасности Украины так же обеспокоена попыткой захвата пассажирского самолета "Харьков – Стамбул". В связи со всем этим, будут предприняты меры по усилению информационного сотрудничества силовых структур, проверены системы экстренного оповещения. Что это будет означать для страны – мы расскажем уже в завтрашнем выпуске "Подробностей".

На этой неделе в Верховной Раде открыли четвертую сессию ТРК "Украина", События

Евгений МИХИН, ведущий: На этой неделе в Верховной Раде открыли четвертую сессию. Главной своей задачей поставили изменения в Конституции. И так рьяно взялись, что забыли про торжества – открытие сессии прошло нетрадиционно: не было хора имени Веревки, не было Конституции. Посмотрите сами, как это бывает. Обычно Конституцию вносят в зал во время открытия сессии, а вот как это было во вторник: в зал вынесли только подставку – документ, видимо, забыли. Это уже символично. Тот самый документ, о котором шла речь все последующие дни. Возврат к Конституции 2004 года оппозиция называет главным условием для разрешения политического кризиса, и большинство даже не против. Одна проблема – как и когда это сделать?

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Бег на месте – такая гимнастика, как пел Владимир Высоцкий, в парламенте наблюдалась целую неделю. Политики компромисс искали, правда, на финишную линию так и не вышли. Забег к кабинету спикера делали каждый день, и даже по несколько раз.

Олег ТЯГНИБОК, лидер фракции ВО "Свобода": "Я гнівайтеся, я побіжу, побіжу туди".

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Депутаты бегали Конституцию менять. Оппозиция считает, что все беды от слишком широких полномочий Президента, поэтому их нужно ограничить. Все якобы "за", правда, рассматривать пока нечего.

Владимир РЫБАК, Председатель Верховной Рады Украины: "Ні "як немає!", а "так немає": не зареєстровано ні одного закону по конституційній реформі".

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Широкие полномочия Президент получил по решению Конституционного суда. 4 года назад суд отменил компромисс-2004, сняв ограничения президентской власти. Ранее первую скрипку в государственном оркестре играли парламент и Кабмин.

Виталий КОВАЛЬЧУК, народный депутат Украины, фракция партии "УДАР": "Негайне відновлення легітимної влади через повернення до Конституції 2004 року. Для цього є законний механізм".

Виктор МУСИЯКА, народный депутат Украины: "Є 68 стаття, закон про Конституційний суд, яка говорить, що він може повторно перегляд здійснити свого рішення, якщо під час розгляду і винесення ним рішення, того, попереднього, не були враховані обставини, які в той час були, але вони не були враховані".

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: И главное обстоятельство – суд мог рассмотреть, но не отменять, это – прерогатива парламента. Теперь депутаты большинства не хотят наступать на те же грабли: если суд признает свою ошибку, то возникнет вопрос легитимности законов, принятых за последние 4 года.

Александр ГОЛУБ, народный депутат Украины, фракция КПУ: "Закони, які були прийняті, вони є незаконними. Хоча б той же самий Кримінальний кодекс новий, який було прийнято. Адже він тоді, за цих умов, якщо ми визнаємо це недійсним, він є недійсним".

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Было бы желание, переформатировать власть можно за один день, - говорят в конституционалисты. Есть законопроект 4180, осталось только проголосовать – поддержать должны 300 депутатов. Этот документ – один в один законопроект 2222, так называемая политреформа.

Василий НИМЧЕНКО, судья КСУ 1996-2006: "Они могут ставить вопрос – 4180 поставить на голосование. Абсолютно. Я отвечаю, как немножко юрист, знающий в области конституционного права, будем так говорить, но я отвечаю, что это все легитимно".

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Вот только такой вариант на переговорах даже не обсуждается. Регионалы спешить с изменениями вообще не хотят. Они предлагают бежать другим маршрутом. Пусть долгий, зато конституционный: создается комиссия, вырабатывается законопроект, а потом голосуется на двух сессиях. На все про все уйдет как минимум полтора года.

Владимир ОЛИЙНИК, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: "Ми можемо сьогодні запропонувати формально повернутися. Але я вам скажу відверто, конституційно повинна робитися ця процедура".

Павел ПЕТРЕНКО, народный депутат Украины, фракция ВО "Батьківщина": "Ця комісія фактично заговорить процес змін, і суспільство не отримас відповідей на ті питання, які воно поставило перед парламентом".

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Комиссию на этой неделе так и не создали, а у оппозиции и без комиссии законопроект уже готов. Уложились за несколько дней.

Арсений ЯЦЕНЮК, лидер фракции ВО "Батьківщина": "Тут є всього-на-всього 15 сторінок. Якщо їм важко прочитати 15 сторінок, ми готові за них цю роботу зробити".

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: "В суфлерах не нуждаемся", - ответили регионалы. А документ не читали потому, что не понравилась форма подачи законопроекта.

Александр ЕФРЕМОВ, лидер фракции Партии регионов: "Вы отправили с левого имейла на почту электронную почту какие-то бумаги, связанные с Конституцией, вы ж их подпишите, если это ваша точка зрения. Это позиция страусиная, когда спрятать голову, а все остальное остается на поверхности, и на поверхности остается документ".

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Последнее предложение оппозиции – принять акт о возобновлении конституционного строя. Сами авторы признают, что документ носит политический характер. Другими словами, его никто не обязан выполнять, и его может отменить любой районный суд. Оппоненты считают: оппозиция специально петляет.

Владимир ОЛИЙНЬК, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: "Ми сьогодні, по суті, починаємо рухатись по сценарію, колись Марк Захаров такий фільм, можливо, ви бачили, "Вбити дракона", тобто щоб самому стати драконом. І тому – навіщо зміни?"

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Драконом можно стать уже сейчас. Арсений Яценюк не против возглавить Кабмин, если он будет оппозиционным. Правда, оппозиционность Кабмина – это миф. Даже если вернут парламентско-президентскую форму правления, силовиков и главу МИДа будет назначать только Президент. А пока стороны торгуются: оппозиция – как войти в Кабмин, сохранив лицо, власть – как подольше переписывать Конституцию.

Павел ПЕТРЕНКО, народный депутат Украины, фракция ВО "Батьківщина": "Уряд з певним вотумом довіри парламенту і суспільства може бути сформований опозицією".

Александр ЕФРЕМОВ, лидер фракции Партии регионов: "У некоторых молодых коллег, я смотрю, у них в глазах только одно – стул, который будет под ним находиться".

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: На этой неделе в переговорный процесс вмешалась Юлия Тимошенко. Она написала письмо и в ультимативной форме потребовала от соратников выйти из переговоров. Не торговаться за Кабмин, а взять курс сразу на президентские выборы. Депутаты рассказывают, что письмо Яценюка расстроило.

Сергей МИЩЕНКО, народный депутат Украины: "Опозиційні депутати і лідери фракцій повинні розуміти, що якщо вони увійдуть в такий уряд, то вони втратять своє політичне майбутнє. То, що і писала в листі Юлія Володимирівна Тимошенко".

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: После получения письма Арсений Яценюк не пошел на переговоры с лидерами большинства. Вместо него ходил Александр Турчинов. В кулуарах поговаривают: его миссия – договорится о портфелях. Яценюк заявляет, что у зама других забот хватает.

Арсений ЯЦЕНЮК, лидер фракции ВО "Батьківщина": "Що стосується ролі Олександра Валентиновича, то він вирішує дуже серйозні проблеми у фракції. У нас є повний порядок і єдність у фракції, тому все, що ви читаєте в інтернеті, не відповідає дійсності".

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Правда, даже в оппозиции нет единого мнения по поводу правительства. Например, Кличко готов поддержать Яценюка морально, но против персонального участия ударовца в Кабмине.

Виталий КЛИЧКО, лидер партии "УДАР": "Необходимо поменять систему, а не поменять лица. Мы лица можем поменять очень быстро. От смены лиц система не меняется".

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Даже если удастся договориться в парламенте, вряд ли такие маневры простит Майдан. Пока что стороны взяли паузу – ждут возвращения Президента из Сочи. Кстати, там Виктор Янукович на встрече с лидером Швейцарии высказался в поддержку того, что Конституцию надо менять, но, похоже, затягивание переговоров выгодно как большинству, так и оппозиции. Первые хотят показать, что оппоненты не способны договариваться и выполнять волю Майдана, вторые рассчитывают, что люди с улицы не уйдут, а с баррикад удобнее стартовать на президентские выборы 2015 года.

Европейский парламент на этой неделе принял резолюцию по Украине

Евгений МИХИН, ведущий: Европейский парламент на этой неделе принял резолюцию по Украине. Призвал к персональным санкциям в отношении украинцев, причастных к насилию. И это на следующий день после визита в Киев верховного представителя ЕС – Кэтрин Эштон, риторика которой была исключительно миролюбивой. Гостила в Киеве и заместитель госсекретаря Соединенных Штатов Виктория Нуланд. Печенье на Майдане не раздавала, но кое-что обещала, как и Эштон. Евросоюз и Соединенные Штаты готовы предоставить Украине деньги для необходимых реформ, правда, обе гостьи конкретной суммы поддержки не называли.

Кэтрин ЭШТОН, верховный представитель по иностранным делам и политике безопасности ЕС: "Здесь идет речь не просто о выделении больших денег, мы говорим о сотрудничестве с международными институциями, Европейским Союзом, что поможет реформировать экономику, чтобы получить конкретные выгоды".

Виктория НУЛАНД, заместитель госсекретаря США по вопросам Европы и Азии: "Соединенные Штаты готовы предоставить поддержку, если Украина будет двигаться в направлении защиты прав человека, достоинства, деэскалации конфликта и политических реформ".

На центральних вулицях Києва триває перемир'я: головні бої точаться у Верховній Раді *УТ-1, Підсумки дня*

Андрій СМІЯН, ведучий: Поки на центральних вулицях Києва триває перемир'я, головні бої точаться у Верховній Раді. Причому опозиція, здається, забула про вимоги звільнити мітингувальників і покарати винних у насильстві. Принаймні цього тижня провідною темою в парламенті були зміни до Конституції. Ось Основний закон, за яким ми живемо зараз. Це Конституція, яка діяла до 2004-го року й потім повернулася в 2010-му. За нею, Україна – президентсько-парламентська республіка. Тобто саме глава держави має найбільший вплив на життя в країні. А це Конституція 2004-2010-го. Вона стала компромісом під час президентства Віктора Ющенка. За нею головний в країні – парламент. Сперечатися, який закон кращий, немає сенсу. І ту, й іншу Конституції в світі визнали демократичними. В Україні ж проблема не в законах, а в тому, щоб їх дотримуватися. Конституційні дебати в парламенті хоч і були запеклими, але поки що жодних конкретних результатів не дали. Категоричних противників зміни наче й немає - головні розбіжності в тому, як це зробити. Саме про це депутати намагаються домовитися останніми днями.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Засідання не буде, доки ми не розглянемо проект і не приймемо закон по змінам до Конституції".

Тетяна НАКОНЕЧНА, кореспондент: Такими словами спікер парламенту в четвер закриває ранкове засідання. Цього дня депутати ледве спромоглися домовитися, як працюватимуть упродовж сесії. Календарний план - єдине, за що обранці проголосували цього тижня. Головне питання - зміни до Конституції - зависло під куполом.

Володимир ЛИТВИН, народний депутат України, позафракційний: "Є небажання взагалі розв'язувати цю проблему, бо ніхто не хоче на майбутнє обмежувати свої повноваження".

Тетяна НАКОНЕЧНА, кореспондент: Опозиція вимагає повернутися до Конституції 2004 року – коли Верховна Рада мала більші повноваження. Нині глава держави призначає та звільняє уряд, голову СБУ і генпрокурора. Після повернення до старої Конституції всі ці повноваження перейдуть до парламенту.

Владислав ЛУК'ЯНОВ, народний депутат, фракція Партії регіонів: "Сказали: бажаєте уряд – очолюйте, працюйте. Якщо ви не можете взяти відповідальність за ті події, які відбуваються в державі, і підштовхуєте до безладу – це позиція не тільки безвідповідальна".

Тетяна НАКОНЕЧНА, кореспондент: Очолити уряд в опозиції погодилися лише за умови звуження повноважень Президента.

Євген КОПАТЬКО, політолог: "Вот в этот раз мы хотим, чтоб в парламента было больше полномочий. Хорошо, нет проблем, но еще полгода назад наши представители, оппозиции в том числе, говорили, что у нас нет парламента".

Тетяна НАКОНЕЧНА, кореспондент: Кому надати більші повноваження – Президенту чи парламенту? Суперечки навколо цього питання точаться навіть всередині таборів. У "Свободі" заявляють: колег по опозиції підтримати хоч і готові, але в цілому виступають за президентську республіку. Сторонам вдалося домовитися: вдосконалювати Конституцію потрібно. Головне питання: як це зробити?. Опозиція пропонує кілька варіантів. Перший –

ухвалити Конституційний акт. По суті це не закон, а звичайна постанова – вона має нижчий юридичний статус.

Володимир БОНДАРЕНКО, народний депутат України, фракція ВО "Батьківщина": "Він визнає перш за все факт нікчемності рішення суду з приводу повернення до Конституції 96 року".

Тетяна НАКОНЕЧНА, кореспондент: Інший шлях - ще коротший. Попросити Конституційний суд скасувати його ж рішення про відміну політреформи. "Регіонали" наполягають: змінювати Основний закон треба із дотриманням повної процедури. Спершу 226 голосів "за". Потім - висновок Конституційного суду. І повторне ухвалення вже на наступній сесії трьома сотнями голосів.

Олександр ЄФРЕМОВ, голова фракції Партії регіонів: "Изменения в Конституцию, они могут происходить только в рамках, предусмотренных по изменению Конституции, статьи 13 Конституции".

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Законопроекту про внесення змін до Конституції України щодо повернення до парламентсько-президентської форми правління у Верховній Раді немає і не зареєстровано".

Тетяна НАКОНЕЧНА, кореспондент: Напрацювати спільний документ більшість і опозиція напередодні зголосилися на спеціальній комісії. Але її так і не створили. Меншість відмовилася брати участь.

Олег ТЯГНИБОК, голова фракції ВО "Свобода": "Якщо ми зараз поставимо вперто, наприклад, будь-який законопроект, знаючи, що нам не вистачає для нього голосів, а нам потрібно голоси більшості, зрозуміло, бо інакше він не пройде, тоді наступного разу ми можемо це питання ставити тільки у вересні місяці на наступній сесії".

Володимир ОЛІЙНИК, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Коли один із лідерів опозиції говорить: ви підтримайте те, чого ви ще не читали, якщо буде достатньо голосів, ми вам дамо, - ну це взагалі, знаєте, не тема для розмови".

Тетяна НАКОНЕЧНА, кореспондент: Ще один спосіб змінити Конституцію - референдум. Він найбільш демократичний, - упевнені політологи.

Ігор ПОПОВ, політолог: "Виходити на референдум треба тоді, коли буде консенсус політичних еліт. Поки що ми бачимо, що йде такий лихорадочний збір підписів, щоб отримати 230 підписів за це. Якщо 230 – це означає, що інші 220 проти, країна розділена, ці питання ні в якому разі не можуть іти на референдум".

Тетяна НАКОНЕЧНА, кореспондент: Навіть після повернення до парламентсько-президентської республіки депутатам знову доведеться домовлятися. Передусім, про створення коаліційної більшості, яка має призначити новий уряд. Якщо нинішній склад парламенту не дійде згоди з цього питання, експерти припускають можливість перевиборів до Верховної Ради вже за партійними списками.

Андрій Парубій: «Буде створено всеукраїнську структуру самооборони» *UBR, Моменти тижня*

Кореспондент: На вулиці Грушевського кіптява і чорний сніг, втім шини вже не палять. За барикади не пропускають. Олег із товаришами вже вчетверте приїхав з Тернопільщини боронити протестувальників. Удень він на барикадах, а для ночівлі знімають квартиру.

Олег, протестувальник: "Вони думають, що люди на майдану тут тільки за гроші. Та ні, вони безкоштовно, звичай ще самі допомагають своїми коштами. В нашому селі також збирали гроші вже і не раз. Загально збирали тисяч 10-15".

Кореспондент: Олег пильнує силовиків. З іншого боку на нього дивляться бійці внутрішніх військ. Втім по обидві сторони штиків лежить кілька десятків. Це, кажуть на барикадах, перемир'я до 12 ночі. Мовляв стільки часу ветерани Афганістану та представники "Правого сектору" під час перемовин з міліцією та СБУ дали для звільнення затриманих

євромайданівців. Потому, заявили на початку тижня, готові будуть розблокувати Грушевського. Що буде після 12-ї - невідомо, каже охоронець буферної зони. Жодних вказівок ще не надходило. Та й від кого вони мають надійти сам точно не знає.

Олег, протестувальник: "Тут стоять самі свідомі люди, які розуміють, що може бути з ними...туту всі знають, що якщо погано закінчиться, то можуть посадити, будуть репресії".

Кореспондент: Не планують залишати приміщень і протестувальники у КМДА. Тут 3 місяць все за розкладом. Тричі на день санітарне прибирання. Представники "Свободи", які тут розмістилися, заявляють, будівлю не звільнятимуть, бо її і не захоплювали, а законно влаштували тут громадську приймальню прями́сінько у колонній залі.

Максим, протестувальник: "Я, как и все остальные тут, на прием к депутатам по своим вопросам. Просто его сейчас нету, мы ждем. Отставка Януковича и ПР, замена конституции, пожалуйста, мы выйдем все красиво уберем, чистоту наведем на Хрещатику, везде!"

Кореспондент: Чи такі буде звільнення приміщень та вулиць в штабі ветеранів Афганістану коментувати без керівництва не взялися. Мовляв, військова дисципліна. У штабі "Правого сектору" знімальну групу не пустили навіть на поріг. Від інтерв'ю відмовилися, сказали лише, що влада не виконала їхніх вимог по звільненню людей. За амністію без додаткових умов виступає і опозиція.

Андрій ПАРУБІЙ, комендант Євромайдану: "Влада в односторонньому порядку має їх відпустити і коли останній з майданівців повернеться додому, або повернеться на майдан, поки ВР не почне приймати рішення стосовно і повернення до конституції, призначення дочасних виборів президента, нам буде складно говорити про будь-які інші дії, інші переговори".

Кореспондент: А поки що на майдані створили всеукраїнську структуру самооборони. Там хочуть скоординувати роботу розрізаних організацій у різних областях. Обіцяють масовий спротив владі та планують, що кількість само оборонців із 12 тисяч зареєстрованих зросте до 30-40.

Ігор Єремєєв: «Влада відстає на 60-70 днів!»

Радіо Свобода, Ваша Свобода

Гість «Вашої Свободи»: Ігор Єремєєв, народний депутат, позафракційний.

Дмитро Шурхало: Сьогодні парламент уже закінчив свою роботу. Спікер попрощався з депутатами, закрав засідання.

Ні вчора, ні сьогодні знайти якийсь компроміс у парламенті не змогли. Наразі єдиний предмет компромісу – це те, що опозиція пропонує проголосувати за конституційний акт, який відновив би дію Конституції 2004 року.

Пане Єремєєв, чи є якісь можливості домовитися? Наскільки я бачу, довкола цього конституційного акту в парламенті домовитися, порозумітися не можуть.

– На сьогоднішній день усі події, які відбуваються в парламенті, відбуваються в кабінеті голови Верховної Ради Володимира Рибака. Тому що там збираються керівники фракцій, там збираються представники адміністрації президента, там ведуться, по суті, перемови щодо виходу з кризи. Я також як представник групи позафракційних беру участь у цих нарадах.

Що я можу сказати? Коли сьогодні йде мова про конституційний акт, треба зрозуміти, що на сьогоднішній день в регламенті Верховної Ради не описаний такий документ, як конституційний акт. Тобто Верховна Рада не може голосувати за акти. Вона може голосувати за постанови і за закони. У цьому є певна колізія.

– Свого часу був Акт про державну незалежність України.

– Дійсно, у 1990-х роках був Акт про державну незалежність України, але тоді не було Конституції незалежної України, тоді ці норми не були описані в законодавстві. І це було політико-правове рішення.

Сьогодні, коли говориться про конституційний акт, то це також говориться, як про політико-правове рішення. Чи готова сьогодні Верховна Рада прийняти політико-правове рішення? Те, що я спостерігаю, я не бачу, щоб було порозуміння для такого рішення.

Всі політичні сили вже на повному серйозі говорять про зміни до Конституції про рух до парламентсько-президентської країни

Але я можу точно сказати, що за тиждень розмови і спілкування у Верховній Раді, що всі політичні сили вже сьогодні на повному серйозі говорять про зміни до Конституції і говорять про рух до парламентсько-президентської країни. Тобто, якщо декілька днів тому я міг би сказати, що це відтягування часу, це знаходження взаємних юридичних недоречностей, то сьогодні це вже абсолютно серйозна розмова.

– Ви говорите, що на переговорах у кабінеті спікера не тільки голови фракцій, представник позафракційних, але і люди з адміністрації президента. А вони теж до цього нормально ставляться, що йде мова про парламентсько-президентську республіку?

– Якщо ми говоримо про конституційний акт, то це неможливо без Мін'юсту. Тобто є представник Мін'юсту, є представник адміністрації президента. І вони дійсно про це розмовляють на повному серйозі.

Коли ми говоримо про вихід з політичної кризи, коли ми говоримо про те, що сьогодні люди, які несуть відповідальність перед українським народом, або влада, яка несе відповідальність перед українським народом, у моєму розумінні вона повинна зробити такий потужний крок, щоб люди, які стоять на Майдані, і суспільство зрозуміло, що влада зробила помилки, влада готова їх виправити, і люди отримують підтвердження своїх очікувань.

Одним із таких кроків є зміни до Конституції. Одним із таких кроків. Це не говорить про те, що завтра всі проблеми будуть зняті. Тому що я вважаю, що проблеми в іншому.

– Не в Основному Законі проблеми?

– Ні. Це зрозуміло, що не Основному Законі. І сьогодні зміни до Конституції – це мав би бути такий перший меседж, який говорив би про те, що у владі відновлюється баланс протидії і стримуючих механізмів для того, щоб механізм владний не мав крену в ту чи в іншу сторону.

– Але це регламентовано Основним Законом. Даруйте. Я чому питаю про Конституцію? Адже в умовах політичної кризи депутати зібралися у Верховній Раді і радяться, що робити далі, аби зупинити ескалацію конфлікту. І дійшли до того, що треба найперше змінювати Конституцію.

– Ви так мені поставили запитання, тому я сказав, що перше – це зміна Конституції.

Взагалі я вважаю, що проблема в іншому. Я вважаю, що події 29 листопада – це був каталізатор. Проблеми, які сьогодні, чому люди стоять на вулиці в першу чергу, то це проблеми того, що відбувається в їхньому житті. Це тотальна корупція, це тотальні побори, це падіння рівня життя, це проблеми в судах, які абсолютно не чують і не приймають рішення, відповідно до закону.

Події 29-го – це каталізатор. Після того події вже починають розвиватися по своєму сценарію

Події 29-го – це каталізатор. Після того події вже починають розвиватися по своєму сценарію. Зрозуміло, що в певній мірі тут є провокації з тієї і з іншої сторони. Потім, коли час пройде, спадуть емоції, і можна буде все це розкласти.

– А Вам не здається, що, навпаки, парламентська опозиція весь час стримує Майдан від радикалізації? Їй тут навряд чи можна дорікнути, що вона провокує Майдан на те, щоб люди з Майдану йшли і...

– Я не говорю зараз про опозицію. Я говорю про те, що сьогодні багато факторів є. Є провокації зі сторони влади. Сьогодні треба розуміти, що Україна не у вакуумі, і що понад нами є інші держави, які також зацікавлені в тих чи в інших змінах у державі або радикалізації на території України.

Макіавеллі про це написав у 13-му столітті. До сьогоднішнього дня нічого не змінилося. Головна задача держави – руйнація сусідньої держави, щоб підняти рівень життя власного народу.

Макіавеллі про це написав у 13-му столітті. До сьогоднішнього дня нічого не змінилося. Головна задача держави – руйнація сусідньої держави заради того, щоб підняти рівень життя власного народу. Я не дослівно кажу це, але суть передаю так, як це необхідно. І про це Макіавеллі написав у 13 столітті.

Тому я вважаю, що це був каталізатор. А сьогодні ми маємо глибоку політичну кризу. І повинні бути такі кроки, які суспільство зрозуміло б, що ці кроки дадуть дійсно зміни.

– Отже, конституційний акт, як ми бачимо, навряд чи ухвалить більшістю голосів. Немає цієї більшості. Що тоді можна зробити, щоб зняти напругу?

– Декілька раз позафракційні давали свої пропозиції. І знову ж таки вчора ми мали виступ з трибуни Верховної Ради. Я це говорив у кабінеті голови Верховної Ради.

На мою думку, що необхідно зробити? Перше. Я думаю, що необхідно провести публічний аналіз, можливо, запросити представників КСУ, на підставі яких документів були відмінені в 2010 році зміни до Конституції 2004 року. Щоб ми розуміли, чим мотивував для себе КСУ. Бо КСУ перейняв на себе повноваження і скасував рішення Верховної Ради.

Друге. Я запросив би видатних юристів. Не грає ролі. Це можуть бути юристи і від провладних політичних сил, це можуть бути і від опозиції. Але я залучив би таких юристів, як Мусіяка, інших видатних юристів України, не заполітизованих, які дали б свої пропозиції, як можна повернутися до змін до Конституції. І вибрати оптимальний варіант.

– Як повернутися? Ця ж процедура у Конституції описана. Регіонали кажуть і комуністи: ми готові, але до вересня – от на одній сесії голосуємо, потім на другій сесії голосуємо.

Якщо юристу поставиш задачу затягнути процес затягне. І це буде на законодавчому рівні. Якщо максимально прискорити знайде рішення, як прискорити

– Я, до речі, вчора це сказав у кабінеті голови. Це, що Ви зараз говорите, це слова юристів. Так ось, якщо ти юристу поставиш задачу затягнути процес, то він його затягне. І це буде на законодавчому рівні. Якщо ти поставиш задачу юристу максимально прискорити процес, то він знайде рішення, як максимально прискорити.

І дослівно я сказав так: якщо ми щирі в тому, що ми хочемо суспільству показати зміни, то давайте правильно сформулюємо задачі юристам. Якщо не вистачає юристів, які могли б знайти відповіді, давайте залучимо не заполітизованих юристів. Тоді вони нам упродовж доби дадуть рішення.

Дорожня карта впродовж тижня відбудуться такі зміни, впродовж місяця такі впродовж двох місяців такі зміни

Зрозуміло, що зміни до Конституції не можна приймати за один день. Це Основний Закон. Нас і в Європі, ніде не зрозуміють, якщо ми за один день змінимо Конституцію. Але ми могли би зробити послідовні кроки, описати їх з конкретними датами виконання тієї чи іншої дії, і, наприклад, 400 депутатів проголосувати за це або підписатися під цим. І це була б дорожня карта, яка дала би розуміння суспільству, що впродовж, скажімо, тижня відбудуться такі зміни, впродовж місяця відбудуться такі зміни, а впродовж двох місяців будуть такі зміни.

– А як відреагували на це представники влади, представники парламентської більшості, представники опозиції?

– Я Вам можу точно сказати, що в багатьох представників я почув розуміння того, що я кажу. Можливо, я юридичну частину неправильно висвітлюю, але я не є юристом. Але я висвітлюю механізм. І зрозуміло, що тепер уже в процесі дискусії можна знайти ті чи інші рішення. Бажання тільки чути.

Представники політичних партій уже чують один одного. Ще є якась певна гра. Але вони чують одне одного

Сьогодні моє внутрішнє відчуття, що представники політичних сил, політичних партій, керівники фракцій уже чують один одного. Ще є якась певна гра. Але вони чують одне одного.

– Зараз чують одне одного – очевидно, це добре. Але Вам не здається, що політики під час останніх кількох місяців весь час запізнювалися, вони не встигали вчасно реагувати?

Вже не мною сказано і не один раз сказано, що якби Янукович після 30 листопада адекватно відреагував би на те, що сталося, не було б 22 січня, не було б багатьох інших подій на Грушевського.

Тобто, Вам не здається, що зараз все-таки політики чують одне одного, але чути треба швидше і реагувати швидше?

Відставка уряду, відміна законів – необхідно було зробити 2 грудня. Сьогодні влада відстає на 60-70 днів!

– Ви зірвали в мене цю фазу. Дослівно фраза була більше, те, що я сказав у кабінеті. Шановний Володимире Васильовичу, все те, що відбулося на цьому тижні, і на минулому, тобто відставка уряду, відміна законів – все це необхідно було зробити 2 грудня. 2 грудня 2013 року! Сьогодні влада відстає на 60-70 днів!

І тому, коли ми сьогодні пропонуємо якісь кроки, то ми повинні зробити такий крок уперед, щоб люди перестали сумніватися або зникла недовіра. Тому що сьогодні головна проблема – це недовіра. Що сьогодні не зробила б влада, люди на Майдані, український народ не вірять.

Треба зробити якісний крок, щоб народ повірив влада готова виправляти помилки

Тому кожне рішення треба приймати консолідовано – і опозиція, і провладна більшість. А головне – треба зробити такий якісний крок, щоб український народ повірив, що влада зробила висновки і готова виправляти ті помилки, які на сьогоднішній день зроблені.

– Що може бути таким кроком, крім тієї дорожньої карти, про яку Ви сказали, щоб виписати послідовність кроків по зміні Конституції?

Кроком може бути узгоджений технічний уряд

– Я вважаю, що таким кроком може бути узгоджений технічний уряд, наприклад, за який і проголосувала б у частині опозиція.

– Маємо запитання радіослухача.

Слухач: Пане Єремеев, яка різниця між вами, позафракційним, але у стані ворожої, як кажуть, фракції, і між Колесніченком і Чечетовим? Все-таки повинна бути якась різниця.

– На відміну від усіх політиків і з того, і з того табору позафракційні, ми не боремося за владу в 2015 році. Тому нас приписувати до Колесніченка точно не можна.

Що стосується нашої поведінки у Верховній Раді, якщо Ви візьмете голосування позафракційних народних депутатів і, наприклад, за 100% законопроектів, які подаються опозицією, то я думаю, що я не перебільшу, але у 86-90% випадках ми підтримуємо опозицію.

Але ми дуже часто підтримуємо економічні законопроекти, які подаються і зі сторони більшості. Чому? Тому що позафракційні народні депутати, як правило, ті, що обрані на округах. І коли нас обирають люди на округах, то перше, що ми говоримо: ми будемо займатися, щоб платили пенсії, щоб робилися дороги. Ми будемо займатися багатьма речами, які необхідні простим людям сьогодні на округах.

Можна багато розмовляти, але я точно можу сказати, що я вважаю, що не треба говорити про все відразу, а треба говорити за конкретні речі. І якщо кожний нардеп з 225 мажоритарників буде пам'ятати про свої округи, то ніколи ця країна не перетвориться на диктатуру, і ніколи в цій країні не буде тотальної корупції. Тому що ми чітко розуміємо, що на кожному окрузі з 225 є дороги, є школи, є лікарні і все інше.

Тому я просив би, або, можливо, ми недостатньо багато на цю тему говоримо, якщо не всі пересічні громадяни розуміють різницю між провладною більшістю, опозицією і позафракційними нардепами.

– Ви кажете, що на переговорах у кабінеті спікера представники влади і опозиції почали чути одне одного. А що їх може підштовхнути до того, щоб вони почали домовлятися вже?

– Я вважаю, що тут є багато факторів. По-перше, реакція Європи. Друге – реакція Російської Федерації. Третє – соціологія. Тобто багато факторів може бути чинниками для того, щоб ті чи інші політичні сили чули один одного, зрозуміло, в першу чергу це люди на Майдані. Я б не казав, що саме люди на Майдані. Я б казав, що український народ. Тому що Майдан – це центр, де відбуваються всі події. А по суті, ми говоримо про те, що сьогодні майже у кожній області є протистояння, в кожній області є люди, які незадоволені.

Запоріжжя завжди голосує за Партію регіонів. Сьогодні 5 тисяч людей вийшли у Запоріжжі, і є десятки, які так думають

І головне не питання (я дуже часто говорю так), скільки людей у Запоріжжі вийшло на мітинг. Питання в тому, що Запоріжжя, як правило, завжди голосує за Партію регіонів. Питання в тому, що сьогодні 5 тисяч людей вийшли у Запоріжжі, і є десятки, які так думають, але не виходять з тих чи з інших міркувань.

«Спазмалгон» тут не працює. Тут необхідне хірургічне втручання

І тому влада повинна сьогодні суттєво задуматися над тим, що просто відтягувати час, просто говорити не дасть ніякого результату. Це той випадок, коли можна сказати: «Спазмалгон» тут не працює. Тут необхідне хірургічне втручання.

– Я з питанням про те, що заважає депутатам домовитися, звертався до відомого експерта, керівника Центру політико-правових реформ Ігоря Коліушка. Ось, що він сказав:

Ігор Коліушко: Проблема, мені здається, в тому, що у Верховній Раді не всі є самостійними суб'єктами. Вони ніби пробують говорити у Верховній Раді, а потім, коли доходить до рішення, хтось втручається то з вулиці Банкової, то з Качанівської колонії, то ще звідкись, то з Кремля, то з Брюсселя – все ламається.

– Як можна знівелювати вплив на депутатів зовнішніх чинників? Минулого тижня була така показова картина, що ніби про щось почали домовлятися у парламенті, а прийшов президент, поговорив зі фракцією Партією регіонів, всі домовляння були, так би мовити, зупинені.

Нам не треба багато ходити і гадати, який народний депутат має чітку точку впливу на нього з Російської Федерації, адміністрації президента, опозиції, Європи

– По-перше, я згодний абсолютно з політологом. Це факт. І ми добре знаємо. Нам не треба багато ходити і гадати, який народний депутат має чітку точку впливу на нього зі сторони Російської Федерації, чи зі сторони адміністрації президента, чи зі сторони опозиції, чи зі сторони Європи. Ми це чітко розуміємо.

Що ми з Вами не говорили б, якщо ми говоримо правду, ми не зможемо добитися стовідсоткового результату, щоб не було стороннього впливу на нардепів. Я вже про це сказав. Україна не у вакуумі. Вона у середовищі. І тому завжди будуть проби зробити точки впливу.

Ключове питання – це самодисципліна нардепа, це його совість і відповідальність перед власним народом.

– А як зробити цей вплив ззовні менш деструктивним, принаймні, якщо його не можна позбутися взагалі?

– Кожний нардеп повинен вибиратися по округу. Чому я так кажу? Я під час виборчої кампанії провів 386 зустрічей. Я дуже часто кажу такі слова: якщо ти був у кожному селі, якщо ти дивився бабусям у вічі, бачив руки і проїхав усі ці дороги і села, ти вже не будеш таким народним депутатом, як той, хто обирався по списку.

– Був такий у Києві мер – Леонід Черновецький. Він також дуже козиряв тим, що кожній бабусі дивився у вічі. Не дуже це мало наслідки позитивні або не завжди це мало добрі наслідки.

– Я з Вами згодний. Тільки трохи різна мотивація. Я маю на увазі, що нардеп, який обирається по округу, не буде таким, як нардеп, який обирається по списку.

– Тобто, буде менш контрольованим?

– Він буде менш контрольованим і буде більш незалежним.

– Ви щойно сказали, що одним з кроків до зменшення напруги може бути формування технічного уряду. А як зараз взагалі ситуація довкола формування нового уряду? Адже, очевидно, мають бути якісь консультації і з фракціями, і, зокрема, з групою позафракційних, куди Ви входите.

Розмови про новий уряд у Верховній Раді не ведуться. Є, чутки про те, хто може бути прем'єр-міністром

– На сьогоднішній день розмови про новий уряд взагалі у Верховній Раді не ведуться. Є певного характеру, я назвав би, чутки про те, хто може бути прем'єр-міністром, або які є варіанти по кандидатах у прем'єр-міністри. І взагалі не обговорюються ніякі конструкції.

Я думаю, що питання стало на другий план стосовно питання конституційних змін. Тому точно можу сказати, що на сьогоднішній день ніяких перемов не ведеться. І ми ще не розуміємо, яка може бути конфігурація уряду, наскільки президент і влада готові піти на технічний уряд. Ми ще цього не розуміємо, не знаємо.

– Технічний – це рівновіддалений від влади і від опозиції, так?

– Я не думаю, що він може бути рівновіддалений. Я назвав би так. Технічний уряд – це уряд, в якому прем'єр-міністр в першу чергу не бачить себе президентом. Бо в нас кожний прем'єр-міністр на другий день відразу себе починає бачити президентом. Це прем'єр-міністр і уряд, які кажуть: ми готові впродовж року працювати заради підняття або стабілізації економічної ситуації без політичних амбіцій.

– Даруйте, не бачать себе президентом. Ну, Микола Азаров не бачив себе президентом. Здається, він не мав таких амбіцій.

– Тут я з Вами згодний. Але все-таки коли ми говоримо про технічний уряд, то в першу чергу це уряд, який не має політичних амбіцій, це уряд, який готовий почути і опозицію, і готовий почути владу. Тобто це уряд, який готовий відсторонитися від політичних проблем і зайнятися економікою держави.

Наскільки це буде можливо зробити? Не готовий сказати. Наскільки влада буде готова відпустити уряд? Також не готовий сказати. Це питання того, наскільки влада усвідомлює ту кризи або глибину кризи, яка є сьогодні в суспільстві.

– За останніх кілька місяців, як триває ця криза, ми зіштовхнулися з таким явищем, що Верховна Рада ухвалює законодавчі акти, які потім не працюють.

Наприкінці минулого року проголосували «закон про амністію», потім виявилось, що цей закон, принаймні так казали, неможливо виконувати. Нещодавно проголосували за скасування законів, які були ухвалені 16 січня підняттям рук, і сьогодні йдеться про те, як сказав Ваш колега, депутат Віктор Пинзеник у парламенті, що ми скасували факт зміни закону, але не скасували саму норму закону. Тобто фактично закони 16 січня не є скасовані.

Що в даному випадку робити? Можливо, так і з Конституцією зроблять, що щось ухвалять, а потім виявиться, що насправді і не ухвалили?

– Ви правильно дуже сказали. Це якраз те питання, про яке я вже сьогодні сказав. Ви зараз під іншим кутом.

Якщо Ви юристу поставите задачу написати закон, у якому будуть потаємні «кишені», то він його так випише, що ми його проголосуємо, прочитавши, ми будемо розуміти, що це амністія, а насправді це буде, умовно, закон про заручників. «Амністія №1», «амністія №2». Це все результат роботи юристів.

Коли в минулу середу чи четвер голосувався цей закон, ми також розмовляли, керівники фракцій і позафракційні. Я тоді звертався до керівників фракцій: я ще раз пропоную і прошу проголосувати «закон про амністію» у 300 голосів. Це повинен бути закон, за який проголосує і опозиція, і влада, і владна більшість. Бо якщо тільки закон буде прийнятий лише владною більшістю з юридичними потаємними місцями, то ніколи Майдан і український народ його не сприймуть.

Результат – не почули. Результат – переламали ситуацію, проголосували за цей закон. На сьогоднішній день Майдан його не сприйняв, український народ йому не вірить. Говорять про те, що це не є закон про амністію, а закон про заручників.

– Тобто у даному випадку йдеться про злий намір, а не про компетентність?

Це чітке виконання задачі. Візуально прийняти «закон про амністію», але мати потаємні місця, якщо необхідно, відступити від нього

– Я сказав би так: це не злий намір, це чітке виконання задачі. Візуально прийняти «закон про амністію», але мати потаємні місця для того, якщо необхідно, відступити від нього.